

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0234/2010

20. 7. 2010

ZPRÁVA

o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném
hospodářství
(2010/2010(INI))

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Zpravodajka: Elisabeth Schroedter

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	20
STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU	24
STANOVISKO VÝBORU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A BEZPEČNOST POTRAVIN	28
STANOVISKO VÝBORU PRO PRŮMYSL, VÝZKUM A ENERGETIKU.....	33
STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ.....	39
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ.....	43

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství (2010/2010(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Začleňování udržitelného rozvoje do politik EU: Přezkum strategie Evropské unie pro udržitelný rozvoj za rok 2009“ (KOM(2009)0400),
- s ohledem na návrh rozhodnutí Rady o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států, část II integrovaných hlavních směrů strategie Evropa 2020 (KOM (2010) 0193), který předložila Komise,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 106/2008 ze dne 15. ledna 2008 o programu Společenství na označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky (přepracované znění)¹,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU² ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (přepracované znění),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES³,
- s ohledem na bílou knihu Komise nazvanou „Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci“ (KOM(2009)0147) a na své usnesení k tomuto tématu ze dne 6. května 2010⁴,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Doprava šetrnější k životnímu prostředí“ (KOM(2008)0433),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Strategie pro provedení internalizace vnějších nákladů“ (KOM(2009)0435),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Energetická politika pro Evropu“ (KOM(2007)0001),
- s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 10. a 11. prosince 2009, zejména na body 21–24,

¹ Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 1.

² Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.

³ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁴ Přijaté texty, P7_TA-PROV(2010)0154.

- s ohledem na zprávu předsednictví Rady o přezkumu strategie EU pro udržitelný rozvoj za rok 2009¹,
- s ohledem na Rámcovou úmluvu OSN o změně klimatu (UNFCCC) a její Kjótský protokol,
- s ohledem na dokument Mezivládního panelu pro změnu klimatu z roku 2007 nazvaný „Změna klimatu 2007: souhrnná zpráva, příspěvek pracovních skupin I, II a III ke čtvrté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu“,
- s ohledem na Sternovu zprávu o přezkumu z roku 2006 o hospodářských důsledcích změny klimatu,
- s ohledem na iniciativu za pracovní místa šetrná vůči životnímu prostředí Programu OSN pro životní prostředí (UNEP), Mezinárodní organizace práce, Mezinárodní organizace zaměstnavatelů (IOE) a Mezinárodní odborové konfederace (ITUC) z roku 2008 nazvanou „Vytvořením zelených pracovních míst k důstojné práci v udržitelném, nízkouhlíkovém světě“,
- s ohledem na vysvětlující sdělení Mezinárodní organizace práce nazvané „Celosvětové výzvy udržitelného rozvoje: strategie pro zelená pracovní místa“, předložené na konferenci ministrů práce a zaměstnanosti zemí G8, která se konala v Niigatě v Japonsku od 11. do 13. května 2008,
- s ohledem na prohlášení OECD o zeleném růstu přijaté na zasedání Rady na úrovni ministrů, které se konalo dne 25. června 2009, a na probíhající strategii zeleného růstu OECD,
- s ohledem na zprávu organizace Greenpeace a Evropské rady pro obnovitelnou energii (EREC) z roku 2009 nazvanou „Práce ve prospěch klimatu: obnovitelná energie a revoluce zelených pracovních míst“,
- s ohledem na zprávu Evropské konfederace odborových svazů (EKOS) a Agentury pro sociální rozvoj (SDA) z roku 2007 nazvanou „Změna klimatu a zaměstnanost: dopad změny klimatu na zaměstnanost v EU-25 a opatření ke snížení emisí CO₂ do roku 2030“,
- s ohledem na článek „Hospodářské důsledky podpory technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie, německé zkušenosti“ uveřejněný v Ruhr Economic Papers č. 156,
- s ohledem na publikaci CEPOS „Větrná energie, případ Dánska“,
- s ohledem na publikaci Universidad Rey Juan Carlos „Studie vlivu veřejné podpory obnovitelných zdrojů energie na zaměstnanost“,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. prosince 2007 o zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi (KOM(2007)0799),

¹ CNS ST16818/09, 1.12.2009.

- s ohledem na zprávu Komise nazvanou „Zaměstnanost v Evropě v roce 2009“, zejména na kapitolu 3 s názvem „Změna klimatu a její vliv na trh práce“,
 - s ohledem na sdělení Komise nazvané „Plán evropské hospodářské obnovy“ (KOM(2008)0800) a na své usnesení k tomuto tématu ze dne 11. března 2009¹,
 - s ohledem na sdělení Komise nazvané „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ (KOM(2009)0114),
 - s ohledem na společnou analýzu evropských sociálních partnerů ze dne 18. října 2007 nazvanou „Klíčové výzvy evropských trhů práce“,
 - s ohledem na „Rámec akcí pro celoživotní rozvoj schopností a kvalifikací“, který přijali evropští sociální partneři roku 2002,
 - s ohledem na sdělení Komise nazvané „Nové dovednosti pro nová pracovní místa – Předvídání a zohledňování potřeb trhu práce a potřebných kvalifikací“ (KOM(2008)0868) a zprávu expertní skupiny „Nové dovednosti pro nová pracovní místa: je třeba začít jednat“ z února 2010,
 - s ohledem na dokument o výzkumu Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP) z roku 2009 nazvaný „Budoucí potřeby zeleného hospodářství v oblasti kvalifikací“,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanoviska Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro regionální rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0234/2010),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská rada roku 2009 potvrdila, že udržitelný rozvoj je ústředním cílem Lisabonské smlouvy; vzhledem k tomu, že k hlavním zásadám strategie EU pro udržitelnost patří integrované posuzování hospodářských, sociálních a ekologických zájmů, zintenzivnění sociálního dialogu, zvýšení sociální odpovědnosti podniků a zásady předběžné opatrnosti a zásady „znečišťovatel platí“,
- B. vzhledem k tomu, že jedním z ústředních bodů strategie Evropa 2020 je podpora sociálního hospodářství, které je šetrné vůči zdrojům i životnímu prostředí a současně je konkurenceschopné,
- C. vzhledem k tomu, že průmyslové země by podle Kodaňské dohody měly do roku 2050 snížit své emise CO₂ oproti roku 1990 o 80–90 %,
- D. vzhledem k tomu, že dopady změny klimatu se v Evropě region od regionu liší; vzhledem k tomu, že podle studie Komise² jsou změnou klimatu zasaženy zejména regiony jižní

¹ Přijaté texty, P6_TA(2009)0123.

² Pracovní dokument Komise s názvem „Regiony 2020 – posouzení budoucích výzev pro regiony EU“ z listopadu 2008 dostupný na následující adrese:

a východní Evropy, kde žije více než třetina obyvatel Evropské unie, že změna klimatu nejvíce postihuje nejvíce zranitelné skupiny obyvatel a že důsledkem může být prohloubení regionálních a sociálních rozdílů,

- E. vzhledem k tomu, že přechod k udržitelnějšímu hospodářství má na různá odvětví odlišné pozitivní dopady, tj. jsou nově vytvářena, nahrazována nebo i částečně rušena pracovní místa; vzhledem k tomu, že udržitelnému způsobu výroby a pracovním postupům, které budou účinně využívat zdroje, by měla být přizpůsobena všechna pracovní místa, a největší potřeba změn tak vzniká v rámci stávajících pracovních vztahů, přičemž žádoucí jsou flexibilní pracovní vztahy,
- F. vzhledem k tomu, že podle údajů v zelené knize o demografických změnách (KOM(2005)0094) klesne v EU v letech 2005 až 2030 počet osob v produktivním věku o 20,8 milionu (6,8 %), a vzhledem k tomu, že počet lidí starších 60 let se nyní zvyšuje dvakrát rychleji než před rokem 2007 – přibližně o dva miliony každý rok ve srovnání s jedním milionem dříve,
- G. vzhledem k tomu, že tato změna může stabilizovat zaměstnanost a zvýšit počet pracovních míst se značnými vedlejšími dopady; vzhledem k tomu, že tam, kde byly vytvořeny spolehlivé rámcové podmínky, lze zaznamenat stálý nárůst v počtu pracovních příležitostí a v jistotě zaměstnání, který je upevňován rostoucím vývozem,
- H. vzhledem k tomu, že nezbytného hospodářského růstu a výsledných nových pracovních míst v hospodářství založeném na inovacích nelze dosáhnout, pokud evropští výzkumní pracovníci a podniky nebudou moci přeměnit výsledky svého výzkumu v komerční produkty; vzhledem k tomu, že podle srovnávací tabulky inovací vypracované Komisí je rozdíl v inovacích oproti USA 30 % a oproti Japonsku 40 %,
- I. vzhledem k tomu, že v některých nových odvětvích ještě neexistují struktury sociálního dialogu; vzhledem k tomu, že se vyskytují případy nových odvětví, v nichž neexistují kolektivní smlouvy, a pokud existují, tak nejsou uplatňovány, a v nichž neexistují ani odvětvové kodexy; vzhledem k tomu, že všechna odvětví jsou vystavena vysokému tlaku na zvýšení konkurenceschopnosti, a vzhledem k tomu, že v regionech s vysokou nezaměstnaností je vyvíjen velký tlak, aby byly akceptovány nevyhovující pracovní podmínky,
- J. vzhledem k tomu, že se na pracovním trhu EU v posledních dvou desetiletích vyvinula dlouhodobá nejistota zaměstnání, kdy zejména mladí lidé stále více pracují na krátkodobé smlouvy a za horších pracovních podmínek; vzhledem k tomu, že nová pracovní místa vytvořená za těchto podmínek nelze považovat za udržitelná; vzhledem k tomu, že těmito strukturálními nedostatky je třeba se zabývat v souvislosti s cílem, jímž je rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství,
- K. vzhledem k tomu, že by přechod k novému udržitelnému hospodářství neměl být záminkou pro vyloučení nejzranitelnějších a nejméně kvalifikovaných pracovníků z trhu práce; vzhledem k tomu, že v důsledku toho je nezbytné vyvarovat se efektu „sbírání

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/working/regions2020/pdf/regions2020_en.pdf

smetany“ (cream-skimming), na který by jako první doplatili nejméně kvalifikovaní pracovníci,

- L. vzhledem k tomu, že rovné postavení žen a mužů je jako cíl zakotveno v Lisabonské smlouvě a je i jedním z rozvojových cílů tisíciletí; vzhledem k tomu, že ženy jsou v mnoha odvětvích nedostatečně zastoupeny, a nemohou mít proto ve stejné míře prospěch z růstu zaměstnanosti v novém udržitelném hospodářství,
- M. vzhledem k tomu, že nové hospodářství se bude utvářet ve stárnoucí společnosti se zmenšující se pracovní silou, a bude proto nezbytné přilákat více žen k výkonu placeného zaměstnání, a to přizpůsobením organizace práce a přípravou zaměstnavatelů ve všech odvětvích na rozmanitější pracovní sílu,
- N. vzhledem k tomu, že podle nedávných studií přináší přítomnost žen na odpovědných místech všech úrovní podnikům přidanou hodnotu, zejména pokud jde o jejich ekonomickou výkonnost,
- O. vzhledem k tomu, že většinu vysokoškolských diplomů v EU získávají ženy, které převažují ve studiu obchodu, managementu a práva, a přesto jsou i nadále na odpovědných pozicích v podnicích a v orgánech veřejné správy v menšině,
- P. vzhledem k tomu, že zejména kvůli sexistickým stereotypům ve výchově a ve společnosti jsou ženy nedostatečně zastoupeny v oblastech nesprávně považovaných za „mužské“, jako je informatika, inženýrství, fyzika a technická zaměstnání, například mechanika a zednictví,
- Q. vzhledem k tomu, že nezaměstnanost stoupá mezi staršími pracovníky, kteří jsou po dosažení věku 55 let vystaveni zvláště naléhavému problému sociálního vyloučení, a že přes pokrok uskutečněný v posledních deseti letech byla v roce 2008 zaměstnána jen o něco více než třetina žen ve věku mezi 55 a 64 roky, zatímco mužů v této věkové skupině bylo zaměstnáno 55 %,

Strategie zaměstnanosti pro nové udržitelné hospodářství

1. domnívá se, že udržitelný rozvoj vychází z dlouhodobé vize, v níž se vzájemně doplňují a podporují hospodářský růst, sociální soudržnost a ochrana životního prostředí; upozorňuje na možnosti, které skýtá vytváření „zelených“ pracovních míst v rámci udržitelného hospodářství;
2. domnívá se, že hospodářství pokrizového období je velkou příležitostí pro udržitelný růst založený na sociální spravedlnosti a ekologické účinnosti; poznamenává, že transformace evropských hospodářství znečišťujících životní prostředí na hospodářství ekologicky účinná povede k významným změnám ve výrobě, distribuci a spotřebě, s jejichž pomocí by se mělo přejít ke skutečné udržitelnosti bez ohrožení prosperity nebo pracovních míst; domnívá se, že přechod na hospodářství založené na čistých zdrojích energie je třeba považovat za příležitost k investování do udržitelného rozvoje, nikoli pouze za zátěž pro veřejné či soukromé rozpočty;
3. zdůrazňuje význam opatření na podporu růstu a zaměstnanosti na venkově, která by

zastavila vyliďňování venkova;

4. konstatuje, že je třeba, aby se produkce zboží a služeb stala udržitelnější; dále konstatuje, že investice do nového udržitelného hospodářství s sebou nesou potenciál pro růst na trhu práce a nové možnosti výdělku; konstatuje, že za touto pozitivní bilancí stojí ztráty v některých odvětvích, a proto je třeba podporovat přeškolení a rekvalifikaci;
5. je toho názoru, že nynější světová hospodářská a sociální krize, která zpomalila změny ve spotřebě energie a snižování emisí uhlíku, by neměla odradit členské státy od přechodu ke konkurenceschopnému a udržitelnějšímu nízkouhlíkovému hospodářství, které bude efektivní z hlediska zdrojů, protože díky tomuto přechodu budou odolnější, méně závislé na stále dražším dovozu a konkurenceschopnější;
6. domnívá se, že je třeba více se snažit o internalizaci vnějších nákladů; vyzývá Komisi, aby využila stávající politické nástroje, příp. vypracovala nástroje nové, k přisouzení nákladů a k zajištění toho, že budoucí politické návrhy budou odrážet zjištěné výsledky;
7. domnívá se, že nové udržitelné hospodářství v EU musí zajistit vyvážený hospodářský a sociální rozvoj; požaduje ambiciózní, udržitelnou průmyslovou politiku s důrazem na účinné využívání zdrojů; zdůrazňuje, že ekologické hospodářství musí nabízet perspektivu důstojných a dobře placených pracovních míst s důrazem na ochranu životního prostředí;
8. je pevně přesvědčen, že tržně orientovaná politika v oblasti životního prostředí se může stát motorem růstu a zaměstnanosti ve všech odvětvích hospodářství, a zdůrazňuje, že předvídatelné rámcové podmínky podporující investice jsou základem, který umožní inovačním podnikům co nejlépe využít těchto příležitostí ve prospěch životního prostředí a zaměstnanců;
9. vyzývá k zapojení průmyslu do ekologických inovací, neboť podnikatelé hrají velmi důležitou roli při jejich dalším šíření; konstatuje v tomto ohledu, že pro úspěch strategie zaměřené na rozvoj hospodářství, jež bude účinné z hlediska využívání zdrojů, a udržitelných průmyslových odvětví bude zásadní informování podnikatelů formou prezentace nových obchodních příležitostí;
10. podporuje hlavní iniciativu Komise v rámci strategie Evropa 2020, jež má již nyní provést přechod k udržitelnému hospodářství, snížit závislost hospodářského růstu na spotřebě zdrojů a energie, omezit emise poškozující klima, a tak působit proti globálnímu oteplování; vítá plán zohlednit tento cíl v právních rámcových podmínkách, v nástrojích pobídek v rámci tržního hospodářství, v dotacích a při zadávání veřejných zakázek; lituje však toho, že Komise v rámci strategie EU 2020 proměškala příležitost využít potenciálu udržitelného hospodářství v oblasti trhu práce;
11. konstatuje, že v zájmu dosažení cílů strategie EU 2020 a využití potenciálu tvorby pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství a za účelem lepší udržitelnosti produkce zboží a služeb je třeba zvýšit energetickou účinnost bydlení a stavebnictví a podíl obnovitelných zdrojů energie, technologií šetrných k životnímu prostředí, udržitelné dopravy a mobility a udržitelného zemědělství, lesního hospodářství a rybolovu a posílit poradenské služby v oblasti životního prostředí, stejně jako recyklaci, výrobní postupy

s nízkými nároky na zdroje a recyklaci materiálů v uzavřených systémech; konstatuje, že velký potenciál zelené zaměstnanosti skýtá i odvětví služeb a odvětví sociální ekonomiky;

12. zdůrazňuje zásadní roli veřejného sektoru pro vytváření pracovních míst zaručujících práva zaměstnanců, neboť jde příkladem, přijímá progresivní standardy pro zadávání veřejných zakázek a poskytuje pobídky a informace, především pak v oblasti energetiky, výstavby infrastruktury a zařízení, dopravy a komunikací; vyzývá Komisi a členské státy, aby zejména při zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi podporovaly kromě doložek o využití místních výrobních vstupů a podniků fungujících v udržitelném hospodářství podporujícím začlenění, zejména MSP, také stanovení ekologických a sociálních standardů;
13. naléhavě vyzývá členské státy, aby si při řešení problémů souvisejících s ekonomickým, sociálním a environmentálním dopadem změny klimatu vyměňovaly zkušenosti a osvědčené postupy, pokud jde o pracovní příležitosti;
14. je přesvědčen, že zelená a udržitelná pracovní místa nesmí být pouhým přídatkem, ale že podnikání i společnost jako celek musí být organizovány udržitelným způsobem; je si vědom toho, že neexistuje odvětví ekonomiky, které lze oddělit a nazvat „ochrana životního prostředí“ nebo „odvětví životního prostředí“, neboť činnost zaměřená na ochranu životního prostředí je spojena s mnoha tradičními odvětvími, jako je zpracovatelský průmysl, stavebnictví a odvětví služeb; žádá proto o převzetí definice Mezinárodní organizace práce coby pracovní definice, podle níž jsou zelenými a udržitelnými veškerá pracovní místa, která podporují udržitelný rozvoj; zdůrazňuje, že tato definice zahrnuje na jedné straně pracovní místa, jež přímo snižují spotřebu energie a zdrojů, chrání ekosystémy a biologickou rozmanitost a snižují na nejnižší možnou míru produkci odpadů a znečišťování ovzduší, a na straně druhé všechna pracovní místa, jež zmenšují ekologickou stopu; uznává, že vzhledem k relativní povaze této definice nelze potenciál tvorby pracovních příležitostí určit s konečnou platností;
15. domnívá se, že k měření dopadu politik v oblasti životního prostředí a změny klimatu na čistý počet vytvořených pracovních míst je zapotřebí mnohem širší výzkum; vyzývá Komisi, aby stanovila tuto oblast jako prioritní pro 8. rámcový program;
16. zdůrazňuje, že veškerá pracovní místa musí podporovat cíl udržitelného rozvoje a že způsob výroby a pracovní postupy by měly být organizovány tak, aby byly co nejúčinnější, pokud jde o zdroje, materiál a energii; zdůrazňuje, že by tento přístup měl platit pro celý dodavatelský řetězec a že nemá smysl rozdělovat odvětví na dobrá a špatná, ale že je ve všech odvětvích možné zajistit ještě větší udržitelnost;
17. považuje za velmi důležité, aby nový rámec Společenství měl dostatečný rozpočet na podporu veřejného výzkumu a na zpřístupnění výsledků výzkumu jednoduchým a nebyrokratickým způsobem, aby všechny společnosti, včetně mikropodniků a malých a středních podniků, mohly provádět změny, pokud jde o energetickou účinnost, využívání nových zdrojů energie, nové výrobní postupy, recyklaci a lepší využívání zdrojů, a vytvářet pracovní místa zaručující práva zaměstnanců;

Optimalizace potenciálu k zaměstnanosti

18. vyzývá k tomu, aby jako součást strategie EU 2020 byla vytvořena evropská strategie zaměstnanosti v udržitelném hospodářství, jejímž cílem bude optimalizovat potenciál tvorby pracovních příležitostí a současně věnovat zvláštní pozornost důstojné práci, ochraně zdraví a bezpečnosti zaměstnanců, potřebám v oblasti kvalifikací a sociálně spravedlivému přechodu; zdůrazňuje, že udržitelné hospodářství musí kombinovat sociální, technologickou, ekonomickou a ekologickou udržitelnost; zdůrazňuje, že takováto udržitelná strategie zaměstnanosti by měla být jednou z nejdůležitějších součástí hlavních směrů politiky zaměstnanosti;
19. doporučuje, aby regionální orgány v zájmu vytváření nových pracovních míst v udržitelném hospodářství přijaly strategie rozvoje, které by byly v souladu s cíli strategie EU 2020;
20. vyzývá Komisi, aby do roku 2011 navrhla strategii zahrnující legislativní i nelegislativní opatření na podporu zelených pracovních míst, které jsou zdrojem růstu a prosperity pro všechny;
21. zdůrazňuje, že inovační schopnosti evropských podniků je postavily na nejpřednější místa na světě v oblasti ochrany životního prostředí; je však znepokojen, že výrobní aktivity jsou stále ve velké míře přesouvány z EU do třetích zemí, které mají mnohem nižší normy v oblasti ochrany životního prostředí; vyzývá Komisi a členské státy, aby urychleně a rázně bojovaly proti tomuto jevu tím, že budou pracovat na celosvětovém multilaterálním přístupu, který zajistí, aby se globální hospodářská soutěž zakládala na srovnatelných požadavcích;
22. zdůrazňuje, že předpokladem dosažení plného potenciálu zelených pracovních míst je stabilní, dlouhodobý a ambiciózní regulační rámec; vyzývá Komisi a členské státy, aby stanovily normy v oblasti životního prostředí a zavedly finanční pobídky, které vytvoří spolehlivé rámcové podmínky alespoň na deset let, a přinesou tak právní jistotu i jistotu při plánování; žádá, aby byly stávající finanční nástroje využity k podpoře udržitelnosti a aby byla vyšší míra udržitelnosti ekonomické činnosti a výroby zařazena do finančního výhledu jednotlivých fondů, včetně strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, jakožto jeden z prosazovaných cílů;
23. zdůrazňuje v této souvislosti význam konceptu integrovaného rozvoje měst a skutečnost, že udržitelná revitalizace znevýhodněných městských oblastí by mohla být zdrojem inspirace; domnívá se, že předpokladem pro výše uvedené je jasný politický rámec, včetně zachování podpory městského rozměru ve strukturálních fondech;
24. konstatuje, že v rámci stávajících programů je zapotřebí finančních prostředků na provedení cílených studií v nejvíce znevýhodněných regionech EU, aby byly vytyčeny strategické cíle a stanoveny druhy opatření, jež jsou nezbytná k vytvoření příznivých podmínek pro rozvoj udržitelných místních hospodářství, se zvláštním cílem, jímž bude vytvoření nových zelených pracovních míst a integrovaná opatření k přilákání nových ekologických podniků a k podpoře podniků stávajících;
25. zdůrazňuje, že cílené investice do ekologické transformace znevýhodněných regionů EU jsou jedním z nejužitečnějších nástrojů k dosažení strategických cílů v oblasti regionální konvergence a územní soudržnosti;

26. zdůrazňuje, že Evropský fond pro regionální rozvoj je důležitý pro vytváření skupin na regionální úrovni, neboť na místní úrovni a v souvislosti s novými technologiemi, jako jsou např. obnovitelné energie nebo energetická účinnost, spojuje výzkum, inovace a infrastrukturu; dále zdůrazňuje, že zejména v městských oblastech mají regionální a místní orgány nejlepší postavení a nejvíce možností pro vytvoření podmínek nezbytných pro rozvoj skupin inovačních podniků; upozorňuje, že vytváření těchto skupin může být rozhodujícím podnětem pro místní hospodářský rozvoj a může vytvořit nová pracovní místa v regionech;
27. je si vědom skutečnosti, že unijní, vnitrostátní a regionální programy financování jsou i nadále velmi nekoordinované, a zdůrazňuje proto potřebu dosáhnout mezi jednotlivými programy lepší víceúrovňové koordinace a poskytovat podporu větší součinnosti různých společných politik, jež využívají strukturální a zemědělské fondy a fondy pro rozvoj venkova, rámcový program pro výzkum a rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace, s cílem dosáhnout udržitelného hospodářství účinně využívajícího zdroje; je přesvědčen, že co se týče financování v rámci společné zemědělské politiky, je třeba dále zvážit větší posun od mechanismů přímé podpory k rozvoji venkova a ekologicky udržitelného zemědělství;
28. znovu vyzývá Komisi a členské státy, aby využily úspěchu fondu pro obnovu a vytvořily novou iniciativu Společenství pro obnovu a přechod k udržitelnému hospodářství, jejíž součástí budou pilotní projekty;
29. poznamenává, že bod 8 závěrů Rady ze dne 21. října 2009 obsahuje požadavek, aby Komise bezodkladně přistoupila k revizi dotací, které mají negativní vliv na životní prostředí a neslučují se s udržitelným rozvojem, jež bude provedena podle jednotlivých odvětví; žádá Komisi, aby tyto závěry bez prodlení uplatnila a zjistila, zda by bylo možné uvedené dotace přesunout v rámci rozpočtu tak, aby byly použity na podporu nových opatření spojených s udržitelným hospodářstvím;
30. vyzývá k tomu, aby účinné systémy financování a daňové pobídky pomáhaly malým a středním podnikům směřovat k ekologickým politikám zaměstnanosti a zajišťovaly ekologické inovace a výrobu;
31. domnívá se, že současné a navrhované právní předpisy EU týkající se životního prostředí mají značný potenciál vytvářet nová pracovní místa v oblastech, jako je ochrana ovzduší, půdní hospodářství, vodohospodářství, energetika, veřejné služby, zemědělství, doprava, lesnictví a řízení životního prostředí; vyzývá členské státy, aby prováděly právní předpisy EU, které by mohly vést k novým investicím do technologií a pracovních míst šetrných k životnímu prostředí;
32. připomíná, že veřejné zakázky představují značnou část trhu a mohly by být významným motivačním prvkem k přechodu na hospodářství, které by bylo šetrnější k životnímu prostředí; vyzývá proto, aby se při zadávání veřejných zakázek vždy požadovalo dodržování přísných ekologických norem;
33. vyzývá EU a členské státy, aby předjímaly změny, tzn. aby odstranily nedostatky v informovanosti a nejistotu a posílily povědomí občanů o tomto tématu a podporovaly procesy sociálního učení a změny ve spotřebitelských zvyklostech; konstatuje, že jsou

nutné pobídky, které společnosti přimějí investovat více do čistých technologií, a že zaměstnanci jsou ochotnější vypořádat se se změnami, pokud tyto změny vedou k většímu počtu pracovních příležitostí a pokud je jim poskytnuta sociální síť;

34. zdůrazňuje, že potřeba rozvíjet potenciál kvalitních pracovních příležitostí, který skýtá nové udržitelné hospodářství, znamená nutnost zaměřit inovace na nalezení řešení hlavních výzev stojících před společnostmi, včetně nezaměstnanosti a chudoby, změny klimatu, stárnutí obyvatelstva a nedostatku zdrojů; upozorňuje na význam průmyslové a výzkumné politiky založené na otevřených inovacích a uskupeních, která by podporovala sdílení vědomostí různých veřejných a soukromých hospodářských subjektů a povzbuzovala inovace; za tímto účelem vyzývá Komisi, aby vypracovala evropskou technologickou platformu pro průmyslová odvětví nenáročná na zdroje;
35. doporučuje, aby v případě, že se členský stát rozhodne dotovat například zvýšení výroby větrné energie, bioenergie nebo solární energie, výše dotací vycházela z vědeckého hodnocení empirických údajů a aby dotace poskytovaly případným investorům přiměřené investiční perspektivy a jistoty; žádá rovněž, aby byly pečlivě posouzeny faktory, jako je zvýšení čistého počtu pracovních míst vytvořených pomocí dotací, cena energie a čistý vliv na emise skleníkových plynů a dalších znečišťujících látek, a byla tak vyvíjena snaha o optimalizaci zvyšování udržitelnosti;
36. konstatuje, že neexistuje jednotný názor na to, které technologické možnosti umožňují v době globální konkurence dosáhnout nejvyšší udržitelnosti z ekologického, ekonomického nebo sociálního hlediska; konstatuje, že je třeba vzít v úvahu mnoho proměnných, srovnáváme-li například udržitelnost výroby energie pomocí větrných elektráren, solárních fotovoltaických (PV) panelů, spalování uhlí se zachycováním a ukládáním uhlíku, jaderných reaktorů nebo některých jiných technologií; vyzývá proto k vypracování dalších vědeckých studií na toto téma, které porovnají celý výrobní cyklus, a vyzývá k účinnějšímu využívání zdrojů ve všech výrobních procesech;

Potenciál tvorby pracovních míst pro ženy a muže v novém udržitelném hospodářství

37. zdůrazňuje, že potenciál růstu a potenciál tvorby pracovních příležitostí v novém hospodářství můžeme plně využít pouze zvýšením účasti žen na evropském trhu práce, protože polovinu nárůstu celkové míry zaměstnanosti v Evropě a čtvrtinu ročního hospodářského růstu od roku 1995 je možné přičítat snížení rozdílu mezi mírou zaměstnanosti mužů a žen; větší účast žen na trhu práce je rovněž základní podmínkou pro zajištění udržitelného rozvoje a splnění požadavků ekologické transformace ve stárnoucí společnosti;
38. vyzývá k tomu, aby byla přijata iniciativa EU s cílem zvýšit povědomí zaměstnavatelů, zejména v odvětvích s tradiční převahou mužů, o tom, že je nutné a výhodné využívat ve stárnoucí společnosti různorodější pracovní sílu, a poskytnout těmto zaměstnavatelům nástroje, aby se na tuto větší rozmanitost mohli připravit;
39. vyzývá EU, členské státy a sociální partnery, aby bojovali proti diskriminaci a podporovali rovnost žen a mužů v udržitelném hospodářství, vytvářeli pracovní prostředí, jež do těchto odvětví přiláká ženy a udrží je v nich, podporovali sladění pracovního a rodinného života prostřednictvím odpovídajících vysoce kvalitních služeb

péče o děti a pružných a příznivých podmínek pro rodinu na pracovišti, aby vytvářeli příležitosti a podmínky, za nichž mohou muži i ženy vstupovat na trh práce za stejných okolností, podporovali účast žen v subjektech zastupujících zaměstnance a zaměstnavatele, v nichž převažují muži, omezili dělení pracovních míst podle pohlaví a snížili rozdíly v platech;

40. poukazuje na skutečnost, že investice do sociální infrastruktury jsou příležitostí modernizovat Evropu a podpořit rovnost žen a mužů a že tyto investice lze považovat za strategii souběžnou s investicemi do ekologických technologií, které modernizují fyzickou infrastrukturu; domnívá se, že rovnost žen a mužů by proto měla být politickou prioritou a základním nástrojem;
41. zdůrazňuje, že má-li být odstraněna genderová segregace na trhu práce, je zásadní vyvíjet cílené úsilí zaměřené na zajištění přístupu žen ke vzdělání na všech úrovních pomocí boje se sexistickými stereotypy a poskytování celoživotního vzdělávání; vyzývá k poskytování vhodné odborné přípravy, která by umožnila zabránit nepřiměřeně nízkému zastoupení žen v zelených zaměstnáních, přičemž je třeba mít na paměti, že masivní neúčast žen v oblasti vědy a techniky by omezila další růst a udržitelnost v Evropě a ponechala by mnoho talentovaných a kvalifikovaných mladých žen na okraji oblasti zaměstnanosti a ekonomických jistot;
42. vyzývá k tomu, aby byla přijata zvláštní iniciativa EU, která by učinila povolání v oblasti matematiky, informatiky, přírodních věd a technologií přitažlivými pro dívky a bojovala se stereotypy, jež dosud ovládají tyto profese; zdůrazňuje klíčovou úlohu sdělovacích prostředků a vzdělání v boji s těmito stereotypy;
43. zdůrazňuje, že by mladé ženy měly být při přechodu ze školy do zaměstnání orientovány na učební obory, v nichž jsou nedostatečně zastoupeny, a že by toto úsilí mělo být podporováno pomocí společného plánování škol, vysokých škol, školicích agentur nebo firem, tak aby tyto ženy mohly získat specifické znalosti a dovednosti, a to i na pokročilé a specializované úrovni, prostřednictvím pracovní zkušenosti spíše na pravidelném než příležitostném základě a s perspektivou plnohodnotného zaměstnání;
44. vyzývá EU a členské státy, aby v rámci programů Evropského sociálního fondu (ESF) upřednostňovaly zelená pracovní místa pro ženy, zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že ESF financuje projekty odborné přípravy např. v oblasti obnovitelných zdrojů energie či ekoturistiky; zdůrazňuje, že má-li být zvýšena míra účasti žen na projektech podporovaných ESF, která je v současnosti nižší než 10 %, je třeba věnovat řešení tohoto problému větší úsilí; vyzývá k tomu, aby byly rozpočty v rámci ESF i plánů obnovy a programů strukturálních úprav sestavovány s ohledem na rovnost pohlaví, aby bylo zajištěno, že tyto programy budou rovnou měrou přitahovat a začleňovat ženy;
45. zdůrazňuje, že přechod k novému hospodářství by neměl být využíván jako záminka k omezení některých opatření v oblasti rovných příležitostí, ale měl by být naopak chápán jako jedinečná příležitost ke zvýšení účasti žen na trhu práce EU, neboť tento krok je nezbytnou podmínkou k zajištění udržitelného růstu, optimálního rozvoje potenciálu tvorby pracovních míst a posílení konkurenceschopnosti;

Důstojná práce

46. vyzývá Komisi, aby nad rámec potenciálu tvorby pracovních míst pro vysoce kvalifikované zaměstnance věnovala zvláštní pozornost také mnoha pracovním místům v udržitelném hospodářství, která vyžadují střední a nižší kvalifikaci, stejně jako nekvalifikovaným, ale specializovaným pracovníkům; vyzývá Komisi a členské státy, aby tuto skutečnost zohlednily zejména v hlavních směrech politiky zaměstnanosti; vyzývá členské státy, aby zvýšily prestiž pracovních míst, jež vyžadují střední a nižší kvalifikaci, a zajistily v jejich rámci důstojnou práci;
47. zdůrazňuje, že je třeba věnovat zvláštní pozornost důstojné práci, potřebným dovednostem a sociálně spravedlivému přechodu; vyzývá Komisi, členské státy a sociální partnery, aby zajistili, že ze strategie zaměstnanosti pro udržitelné hospodářství budou mít v EU prospěch všichni obyvatelé; zdůrazňuje, že do této strategie je nutné zapojit všechny typy zaměstnání, ať již se jedná o zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci nebo střední či nízkou kvalifikaci; vyzývá, aby se rozšířily příležitosti ke vzdělávání a k výzkumu a vývoji; dále vyzývá, aby se v hlavních směrech politiky zaměstnanosti a v programu Komise „Nové dovednosti pro nová pracovní místa“ zaměřila pozornost zejména na osoby, které čelí největším potížím při vstupu na trh práce, a na nejzranitelnější osoby, zejména osoby se zdravotním postižením a pracovníky s nízkou kvalifikací, a také na jejich ochranu;
48. domnívá se, že politika zaměstnanosti hraje hlavní úlohu v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení, a požaduje proto ve smyslu programu „Důstojná práce“ Mezinárodní organizace práce kvalitní pracovní podmínky a odměnu za práci, která nejen zajišťuje důstojnou obživu, ale také zaručuje přiměřený podíl na HDP;
49. konstatuje, že v některých nových odvětvích může z důvodu často nižšího stupně organizace zaměstnanců i zaměstnavatelů existovat riziko nejistých pracovních vztahů a nevyhovujících pracovních podmínek; vyzývá EU a členské státy, aby v nových odvětvích vytvořily rámcové podmínky ke zřízení subjektů zastupujících zaměstnance a zaměstnavatele; vyzývá sociální partnery, aby se organizovali, a vyzývá Komisi, aby podporovala výměnu příkladů osvědčených postupů v rámci celé EU, a to zejména v oblasti větší informovanosti pracovníků, konzultací s pracovníky a zřizování evropských rad zaměstnanců;
50. konstatuje, že v rámci EU je třeba vyvinout další úsilí k zajištění účinné harmonizace minimálních požadavků na organizaci pracovní doby v souvislosti se zdravím a bezpečností pracovníků;
51. vyzývá členské státy, aby ve spolupráci se sociálními partnery vypracovaly integrované plány pro hodnocení činností v oblasti ekologické transformace na místní úrovni i na úrovni jednotlivých států; vyzývá sociální partnery, aby monitorovali účast zaměstnanců na strategii udržitelného rozvoje a navrhovali a následně přijímali politiky k posílení efektivní účasti, pokud jde o udržitelnou mobilitu pracovníků a ekologický růst;
52. vyzývá sociální partnery, aby byli vstřícní vůči novým odvětvím a vytvářeli strategie k zapojení odvětvových sdružení do sociálního partnerství;
53. vyzývá EU a členské státy, aby veřejnou podporu i zadávání veřejných zakázek spojovaly úžeji s minimálními sociálními normami na úrovni členských států a aby podporovaly

vytváření subjektů zastupujících u sociálních partnerů zaměstnance a zaměstnavatele;

54. poukazuje na skutečnost, že odborná příprava a celoživotní vzdělávání zaměstnanců, kterých se dotkly změny ve výrobních postupech podniku či odvětví, rovněž vytváří nová pracovní místa; vyzývá EU, aby vytvořila rámec pro předjímání změn a restrukturalizaci, zejména ve výrobě, a poskytla všem dotčeným zaměstnancům právo zapojit se do odborné přípravy a systémů celoživotního vzdělávání; vyzývá členské státy, zaměstnavatele a zaměstnance, aby chápali řízení kvalifikací, odbornou přípravu a celoživotní vzdělávání jako společnou odpovědnost, tak jak je uznána v rámcové dohodě sociálních partnerů o celoživotním vzdělávání z roku 2002; vyzývá Komisi, aby do rámce pro celoživotní vzdělávání začlenila devátou klíčovou schopnost týkající se životního prostředí, změny klimatu a udržitelného rozvoje, která je ve společnosti založené na znalostech nezbytně nutná; vyzývá členské státy, aby do základní odborné přípravy, vzdělávání a celoživotního vzdělávání začlenily koncepci udržitelnosti;
55. vyzývá Komisi, členské státy a sociální partnery, aby vystupňovali své úsilí s cílem efektivně řešit nepříznivé dopady restrukturalizace, a to jak na místní ekonomiku, tak na zaměstnanost; zdůrazňuje, že je zapotřebí šířit hlavní směry týkající se řízení změn a jejich sociálních důsledků;

Požadavky na kvalifikaci

56. zdůrazňuje, že členské státy musí přizpůsobit své systémy odborné přípravy a vzdělávání a navrhnout a uskutečnit akční plány zaměřené na rekvalifikaci pracovníků v odvětvích, kterých se dotkne transformace místních ekonomik na nové udržitelné hospodářství, s cílem zajistit, že pracovníci budou mít přístup k novým udržitelným zeleným pracovním místům a budou moci přizpůsobovat své kompetence potřebám trhu práce v udržitelnějším hospodářství, jež bude spočívat na koncepci odborné přípravy založené na dovednostech; vítá v této souvislosti iniciativu Komise „Nové dovednosti pro nová pracovní místa“ a uznává, že spolupráce s členskými státy EU je krokem správným směrem; upozorňuje však na skutečnost, že uvedená iniciativa musí být úžeji napojena na cíle rozhodnutí Rady o udržitelném rozvoji a musí se dále rozvíjet formou konkrétních opatření jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států;
57. zdůrazňuje, že je zapotřebí posílit otevřenou metodu spolupráce a výměnu osvědčených postupů, pokud jde o udržitelný rozvoj, zelená pracovní místa a celoživotní vzdělávání, s cílem zajistit úspěšné a efektivní řízení ekonomické transformace a potažmo řešení nových potřeb v oblasti odborné přípravy a nepříznivých sociálních důsledků, které z tohoto typu přechodu vyplývají;
58. vyzývá členské státy, aby bojovaly proti diskriminaci na základě věku a přizpůsobily nabídky odborné přípravy a strategie celoživotního vzdělávání potřebám starších zaměstnanců tak, aby byl zajištěn vysoký podíl účastníků i z řad osob starších 55 let, a to včetně žen starších 55 let;
59. vyzývá EU a členské státy, aby přijaly podrobné politiky týkající se inovací a tvůrčího myšlení, a to především v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, včetně profesního vzdělávání a přípravy, jakožto základ pro ekologické hospodářství, konkurenceschopnost a prosperitu;

60. domnívá se, že v dobách krize je velmi důležité přilákat k novému typu zelených pracovních míst mladé lidi a zajistit, aby programy zaměřené na dovednosti usnadňovaly přístup mladých na pracovní trh, a umožňovaly jim tak využívat jejich pracovního potenciálu, a to za účelem boje proti vysoké nezaměstnanosti mezi občany mladšími 25 let i zhodnocení dovedností mladé generace v používání nových technologií; vyjadřuje politování nad skutečností, že stěžejní iniciativa EU 2020 „Mládež v pohybu“ nezahrnuje mládež, která nestuduje na vysokých školách; zdůrazňuje, že má-li být dosaženo skutečné změny, je zapotřebí zaměřit se na ty mladé lidi, kteří mají v současné době nejméně příležitostí a jsou ohroženi chudobou;
61. vyzývá členské státy, aby ve spolupráci se sociálními partnery vytvořily a realizovaly programy profesního poradenství pro mladé lidi v přírodních a technických oborech s cílem podporovat rozvoj životaschopného a udržitelného hospodářství a také opatření ke zvýšení informovanosti a povědomí o ekologických a environmentálních otázkách, a to jak v rámci formálního vzdělávacího systému, tak v rámci opatření místních a regionálních orgánů;
62. vyzývá Komisi, aby více spolupracovala s členskými státy na vypracování střednědobých a dlouhodobých předpovědí týkajících se kvalifikací požadovaných pracovním trhem a na podpoře partnerství mezi vysokými školami a podnikatelským sektorem s cílem usnadnit mladým lidem začleňování na trh práce a napomáhat při vytváření společnosti založené na znalostech, rozvoji aplikovaného výzkumu a zlepšení perspektiv absolventů na pracovním trhu;
63. vyzývá členské státy a sociální partnery, aby stanovili cíle pro dosažení rovné účasti žen a mužů a zajistili rovné příležitosti v oblasti vzdělávání, odborné přípravy, cílených náborových systémů, specializovaného učňovského vzdělávání a iniciativ v oblasti odborné přípravy pro ženy, migranty, dlouhodobě nezaměstnané a jiné skupiny, které jsou na trhu práce diskriminovány;
64. vybízí členské státy, aby využívaly Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci k provádění evropských cílů a k podpoře nových kvalifikací, včetně těch potřebných pro nová udržitelná a kvalitní zelená pracovní místa;
65. vyzývá odpovědné zúčastněné strany, aby monitorovaly zaměstnanost s cílem dosáhnout toho, aby základní profesní příprava a celoživotní vzdělávání byly relevantnější; v této souvislosti vyzývá členské státy, aby posoudily, zda je realizovatelné zřídit fondy pro případ změny povolání, které by se zabývaly řízením potřeb v oblasti kvalifikací;
66. vyzývá EU a členské státy, aby z podpory přizpůsobivosti udržitelnému hospodářství učinily jeden z cílů Evropského sociálního fondu, což by přispělo k větší udržitelnosti hospodářských činností a rozvoje infrastruktury;
67. připomíná, že rozměr udržitelnosti by neměl zůstat omezen na odbornou přípravu na pracovních místech souvisejících se životním prostředím, ale je třeba jej začlenit do veškerých vzdělávacích programů a programů odborné přípravy za účelem podpory kultury udržitelného rozvoje a rozšiřování povědomí o ekologických otázkách;
68. zdůrazňuje přínos celoživotního vzdělávání a vyzývá členské státy, aby důkladně

zmapovaly místní potenciál s cílem zorganizovat odbornou přípravu, která by reagovala na poptávku a propojila by dostupné zdroje s aktuálními potřebami, a aby obnovily prestiž středoškolského profesního vzdělávání zajištěním výuky na vysoké úrovni zejména v regionech, kde místní potenciál a tradiční oblasti pracovní činnosti vyžadují plný rozvoj specifických dovedností a znalostí; vyzývá Komisi, aby členským státům poskytla dostatečnou technickou podporu při mapování místních potřeb, a konstatuje, že střední odborné školy na vysoké úrovni by mohly přispět ke snížení nezaměstnanosti absolventů škol a vést k udržitelné zaměstnanosti;

69. zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy využívaly Evropský sociální fond k investicím do dovedností, zaměstnanosti, odborné přípravy a rekvalifikací s cílem vytvořit větší počet pracovních míst a zlepšit jejich kvalitu prostřednictvím vnitrostátních, regionálních a místních projektů; věří, že těmto iniciativám mohou rovněž napomoci profesní zkušenosti starších lidí, a to vzhledem ke skutečnosti, že se zvyšuje podíl starších osob v populaci EU; doporučuje, aby regionální a místní orgány udržovaly odpovídající a trvalé kontakty s podnikatelským prostředím, organizacemi zaměstnavatelů, odborovými svazy a nevládními organizacemi s cílem předpovídat střednědobé a dlouhodobé potřeby pracovního trhu;
70. uznává, že místní a regionální orgány hrají důležitou úlohu ve vzdělávání, které je základem k získání dalších dovedností zaměřených na budoucnost, a to i prostřednictvím celoživotního vzdělávání a rekvalifikace; zdůrazňuje, že rámcové podmínky pro vzdělávání a další odbornou přípravu mladých lidí, včetně těch, kteří opustí školu bez dosažení příslušné kvalifikace, v mnoha státech stanovují regionální a místní orgány; vybízí proto regiony, aby využívaly strukturální fondy k budování vzdělávacích infrastruktur, zejména ve znevýhodněných městských oblastech a regionech, a aby prostřednictvím této podpory umožnily komplexní vzdělávání otevřené všem; poukazuje na významný potenciál (na úrovni vzdělávání a odborné přípravy), který se nabízí v rámci spolupráce mezi místními a regionálními orgány a firmami a sdruženími, pokud jde o vytváření udržitelných pracovních míst v oblastech místní dopravy, městské mobility, vzdělávání, výzkumu a vývoje a o zdůraznění rovných příležitostí;
71. poukazuje na potřebu spolupráce mezi členskými státy, sociálními partnery a poskytovateli terciárního vzdělávání s cílem vytvořit pregraduální a postgraduální studijní programy a obory zaměřené na ekologickou transformaci hospodářství;
72. domnívá se, že demografické problémy vyžadují širší strategii spojující vytváření pracovních míst a naplňování nových a utvářejících se potřeb na evropském trhu práce; domnívá se, že v tomto ohledu je třeba dosáhnout dalšího pokroku ve zlepšování mobility pracovníků v EU, včetně výzkumných pracovníků a dalších profesionálů, s cílem dosáhnout Evropy bez překážek na vnitřním trhu EU;

Sociálně spravedlivý přechod

73. konstatuje, že vyšší míra udržitelnosti hospodářských činností s sebou může přinést změny v celých průmyslových odvětvích; vyzývá EU a členské státy, aby se při přechodu k udržitelnému hospodářství snažily vyvarovat sociálních obětí a aby usilovaly o vytvoření rámcových podmínek pro sociálně spravedlivou transformaci, které omezí rizika přechodu pro všechny zaměstnance na co nejmenší možnou míru a optimalizují

jeho přínosy; zdůrazňuje, že sociálně spravedlivá transformace je základním prvkem udržitelného rozvoje a nezbytným předpokladem, pokud mají lidé v Evropě poskytnout transformaci svou podporu;

74. zdůrazňuje, že náklady vzniklé v důsledku chybějícího řízení transformace mohou být mnohonásobně vyšší než investice prováděné s předstihem; vyzývá Komisi, členské státy a sociální partnery, aby společně převzali zodpovědnost za preventivní řízení transformace;
75. upozorňuje na to, že udržitelné hospodářství je zapotřebí začlenit do rámce odpovědnosti podniků a sociálně environmentální odpovědnosti, a na možnost prosazovat kulturu udržitelného rozvoje a udržitelného hospodářství prostřednictvím školicích programů v souvislosti se společenskou odpovědností podniků;
76. připomíná, že vytváření nezbytných podmínek k tomu, aby pracovníci mohli projít další odbornou přípravou a přizpůsobit se novým technologiím s cílem zabránit ztrátám pracovních míst, a prosazování kolektivních dohod a jejich podpora v zájmu předjímání změny a prevence nezaměstnanosti, společně s posilováním sociálních jistot, systémů sociálních dávek a aktivních odvětvových iniciativ odborné přípravy, jsou stěžejními preventivními opatřeními;
77. vyzývá Komisi, aby na úrovni EU poskytla podporu výzkumu budoucích povolání s cílem předcházet propouštění a zachovat pracovní místa v Evropské unii;
78. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby mezinárodní organizace úzce a efektivně spolupracovaly a vzájemně se doplňovaly, a vyzývá Světovou obchodní organizaci, aby přijala opatření týkající se sociální a environmentální dimenze investiční činnosti a obchodu;
79. je si vědom toho, že nevládní organizace a odbory hrají důležitou úlohu při rozvoji potenciálu tvorby zelených pracovních míst, a to tím, že přispívají k rozhodovacímu procesu, jako zaměstnavatelé a tím, že zvyšují informovanost veřejnosti v této oblasti;
80. poukazuje na to, že ty organizace, které investují do ekologicky účinných postupů, pomohou vytvořit lepší pracovní prostředí pro zaměstnance, a mohou se tak následně stát produktivnější; vyzývá členské státy, aby podporovaly program Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a všem hospodářským odvětvím doporučovaly, aby usilovaly o úspěšné začlenění do tohoto systému; vyzývá Komisi, členské státy a sociální partnery, aby zahrnuli zásadní environmentální otázky do sociálního dialogu na všech úrovních konzultace, a to především při odvětvových jednáních; zdůrazňuje, že aby byl přechod sociálně spravedlivý, měli by se zaměstnanci na tomto procesu podílet jako partneři; požaduje, aby byli zástupci zaměstnanců zapojeni do ekologizace pracovišť, jak ji definuje Mezinárodní organizace práce, a to v souladu s vnitrostátními postupy a s cílem dosáhnout toho, aby se pracoviště, společnosti a odvětví staly udržitelnějšími; vyzývá členské státy a sociální partnery, aby strukturovaně spolupracovali se subjekty činnými v oblasti životního prostředí a s odborníky a aby využívali jejich poradenství při řízení přechodu;

81. vyzývá členské státy a sociální partnery, aby při řízení přechodu strukturovaně spolupracovali se subjekty činnými v oblasti životního prostředí, včetně nevládních organizací;
82. vyzývá EU, aby s pomocí sociálních partnerů zahájila systematický dialog v rámci vnějších vztahů s cílem dosáhnout podobného přístupu k udržitelnému rozvoji i v jiných částech světa, aby byly zaručeny stejné podmínky rozvoje a bylo zajištěno, že nedojde k ohrožení konkurenceschopnosti průmyslu; domnívá se, že zajištění spravedlivé hospodářské soutěže v udržitelných výrobních odvětvích bude mít blahodárný účinek na zlepšení ochrany a pracovních podmínek zaměstnanců;
83. vyzývá Komisi a členské státy, aby zahájily informační a osvětové kampaně zaměřené na rozvoj zelených pracovních míst v udržitelném hospodářství;
84. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Závazek EU k udržitelnosti

Evropská rada ve svém rozhodnutí o strategii Evropské unie pro udržitelný rozvoj¹ v prosinci roku 2009 definovala rozvoj jako udržitelný, jestliže plní potřeby dnešní generace tak, aby nebyla ohrožena možnost uspokojování potřeb generací budoucích. Toto rozhodnutí uvádí sedm hlavních výzev: změnu klimatu a energie šetrné vůči životnímu prostředí, udržitelnost v dopravě, udržitelnost spotřeby a výroby, šetrné hospodaření s přírodními zdroji, veřejné zdraví, sociální integraci, demografické změny a migraci a chudobu ve světě. Hlavními zásadami strategie jsou integrované posuzování hospodářských, sociálních a ekologických záležitostí, zintenzivnění sociálního dialogu, zvýšení sociální odpovědnosti podniků a posílení zásady předběžné opatrnosti a zásady „znečišťovatel platí“. Kromě toho rozhodnutí Rady stanoví investice do lidského a sociálního kapitálu a kapitálu životního prostředí, technologických inovací a nových ekologických služeb s cílem vytvořit dlouhodobé předpoklady pro konkurenceschopnost, blahobyt, sociální soudržnost, vysoce kvalitní pracovní místa a lepší ochranu životního prostředí.

Rada rovněž roku 2009 potvrdila závazek EU podstatně se podílet na mezinárodním boji proti rostoucímu celosvětovému oteplování. EU se ve svých rozhodnutích zavázala, že sníží emise skleníkových plynů do roku 2020 alespoň o 20 % oproti roku 1990 a že do roku 2020 pokryje svou energetickou potřebu z 20 % z obnovitelných zdrojů. Podle šetření Mezivládního panelu pro změnu klimatu lze omezit celosvětové oteplování na 2 °C jedině za předpokladu, že průmyslové země sníží emise skleníkových plynů do roku 2050² o 80–90 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990. To pro Evropskou unii znamená, že je nutno snahy v oblasti obnovitelných energií a energetické účinnosti podstatně urychlit.

Co jsou to zelená pracovní místa?

Již definice udržitelného rozvoje Rady ukazuje, že jsou dotčena téměř všechna relevantní průmyslová odvětví a odvětví služeb. Proto se tato zpráva drží rozsáhlé definice zelených pracovních míst Mezinárodní organizace práce.³ Podle ní nelze zelená pracovní místa omezit na oblasti zaměstnanosti, jež jsou přímo spojeny s ochranou životního prostředí. Pracoviště je naopak zelené, jestliže přispívá k přechodu k udržitelnému způsobu hospodaření a k úsporám energie, využívání obnovitelných energií, šetření přírodních zdrojů a ekosystému, zachovávání a obnově biologické rozmanitosti a k tomu, aby se zabráňovalo vytváření odpadu a znečišťování ovzduší.

¹ Závěry Evropské rady ze dne 10. a 11. prosince 2009.

² IPCC: Změna klimatu 2007: souhrnná zpráva, příspěvek pracovních skupin I, II a III ke čtvrté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu, kol. autorů, Pachauri, R.K. a Reisinger, A. (Eds.), IPCC, Ženeva, Švýcarsko.

³ Vysvětlující sdělení Mezinárodní organizace práce nazvané „Celosvětové výzvy udržitelného rozvoje: strategie pro zelená pracovní místa“ předložené na konferenci ministrů práce a zaměstnanosti zemí G8, která se konala v Niigatě v Japonsku od 11. do 13. května 2008.

Vycházím z této definice, a proto nesdílím názor Komise, že se zelená pracovní místa nacházejí především v oblasti špičkových technologií, ale souhlasím se závěry Mezinárodní organizace práce, že přechod k větší udržitelnosti se ve značné míře týká všech oblastí kvalifikací, což vyžaduje další analýzu potřeby vzdělávání a další odborné přípravy a potřeby ekologického vzdělávání obecně.

Optimalizace potenciálu k zaměstnanosti

Pozitivní vedlejší vliv budování a podpory oblasti obnovitelných energií a energetické účinnosti je značný. Studie Greenpeace¹ odhaduje potenciál tvorby pracovních míst v oblasti obnovitelných energií a energetické účinnosti na celém světě na více než 8 milionů míst.

Zkušenosti z Německa tyto odhady potvrzují a jasně ukazují, že intenzivní rozvíjení odvětví obnovitelných energií má okamžitý vliv na pracovní místa. V Německu vzniklo v důsledku zákona o obnovitelných energiích 250 000 nových pracovních míst; Německo tak v této oblasti zaujímá v mezinárodním srovnání přední místo. Jestliže započítáme nepřímý vliv na zaměstnanost, postaral se tento zákon od svého vstupu v platnost v roce 2000 o pravidelný růst zaměstnanosti; prognózy počítají s nárůstem o 400 000 zaměstnaných osob do roku 2020. V modelových výpočtech čistého nárůstu ve studii Evropské komise² o stavu zaměstnanosti v Evropě v roce 2009 nebylo zohledněno, že nárůst zaměstnanosti v nových udržitelných odvětvích, jako jsou odvětví obnovitelných energií v Německu, je navíc stabilizován nárůstem vývozu. Komise uvádí údaje o čistém nárůstu samostatně pro vnitřní trh EU a zapomíná na potenciál, jaký Evropské unii skýtá její celosvětově přední úloha při přechodu k udržitelnému hospodářství.

Úspěch německého příkladu je ovšem rozhodujícím způsobem založen na tom, že zákon o obnovitelných energiích (EEG), zákon o energetickém průkazu a úvěrové programy s veřejnou podporou poskytly investorům dlouhodobé a spolehlivé rámcové podmínky. Pokud není politický a finanční směr udán takto jednoznačně, nelze uvolnit potenciál trhu práce.

Německý příklad zatím následují další země EU. Evropská unie se proto musí zavázat, že vytvoří ve své strategii Evropa 2020 spolehlivé rámcové podmínky a včas sáhne k zákonným iniciativám. Členské státy ji v tom musí v rámci svých oblastí kompetencí rychle následovat. Mimo jiné to znamená, že přechod k udržitelnému hospodářství musí být zakotven jako hlavní cíl ve všech postupech pro přidělování finančních prostředků v EU, zejména ze strukturálních fondů. V příštích deseti letech musíme systematicky popohnat další potřebné investice.

Skutečný potenciál nového udržitelného rozvoje k tvorbě zaměstnanosti lze obtížně změřit, a proto jsou studie uvedené v preambuli této zprávy nejasné, pokud jde o konkrétní čísla, a zčásti si odporují. Výpočty se až příliš liší v závislosti na rámcových podmínkách, což se ukazuje například i na odvětví dopravy.

¹ Zpráva Greenpeace a Evropské rady pro obnovitelnou energii (EREC) z roku 2009 nazvaná „Práce ve prospěch klimatu: obnovitelná energie a revoluce zelených pracovních míst“.

² Evropská komise, „Zaměstnanost v Evropě 2009“.

Studie Programu OSN pro životní prostředí¹ se zabývá přechodem mobility ve městě od motorizované individuální dopravy k účinným systémům městské veřejné dopravy a uvádí násobek potenciálu zaměstnanosti od 2,5 do 4,1. Kvůli scénářům podpory, které Komise dosud provádí, se však odvětví městské veřejné dopravy dostalo pod nadměrný tlak. Zatímco na výzkum a průmyslovou výrobu elektromobilů jsou k dispozici obrovské finanční prostředky, odvětví veřejné dopravy a příslušné dopravní prostředky jsou z podpůrných programů vyjmuty. V městském prostoru si tyto dva druhy mobility navzájem přímo konkurují. Případný potenciál zaměstnanosti, který má udržitelná mobilita, by se mohl správně rozvinout, jen kdyby se prostřednictvím rámcových podmínek a finančních pobídek využil i tento volný prostor. Podobně jako veřejná doprava skýtá potenciál i provozování servisních služeb pro cyklisty. Oba tyto druhy mobility předčí z hlediska ekologie elektromobil.

Nové udržitelné hospodářství v sociální Evropě pro všechny

Přechod k udržitelnému hospodářství je nejen ekologickou nutností, ale musí tvořit součást naší strategie pro sociální Evropu. Úspěch tohoto přechodu ve značné míře závisí na jeho přijatelnosti pro občany v Evropě, přičemž jejich souhlas můžeme získat jedině tehdy, když ukážeme, že naše strategie pro přechod k udržitelnému hospodářství jsou sociálně spravedlivé a v dlouhodobém výhledu povedou ke zvýšení zaměstnanosti, lepším pracovním podmínkám a větší sociální jistotě. Cílem nového udržitelného hospodářství musí být sociální a ekologická udržitelnost, přičemž základním stavebním kamenem takové strategie je sociálně spravedlivé řízení přeměny.

Důstojná práce

Vyvstává zde zejména otázka kvality pracovních míst. Právě v oblasti zaměstnání lidí s nižší kvalifikací přibývá nejistých pracovních smluv. Vycházím z rozsáhlé definice udržitelného rozvoje Evropské rady, tudíž nevidím cíl zprávy v tom, aby pouze vyčíslila potenciál tvorby zelených pracovních míst. Měla by se zabývat také otázkou, jak lze pro „zelená pracovní místa“ zajistit důstojné pracovní podmínky a jak lze uskutečnit přechod k udržitelnému hospodářství tak, aby byl sociálně spravedlivý.

Při přípravách této zprávy vyšlo rychle najevo, že hledisko pracovních podmínek v nových odvětvích je ústředním prvkem. Zaměstnanci v odvětví solární energie, například ve východním Německu, stejně jako zástupci odvětví větrné energie si stěžují na vysoký tlak na výrobu, který spolu s mezinárodním konkurenčním tlakem vede k vyplácení nižších mezd a ke špatným pracovním podmínkám. Za takových okolností je víc než obtížné získat zaměstnance pro změnu odvětví, například pro přechod z uhelného hospodářství, které má dlouhou tradici dobrých pracovních podmínek a sociální jistoty. Z rozhovorů se sdruženími zaměstnavatelů a s odbory jasně vyplývá, že je v těchto nových odvětvích značným problémem to, že v nich na obou stranách chybějí struktury zastoupení; objevují se první

¹ Iniciativa za pracovní místa šetrná vůči životnímu prostředí Programu OSN pro životní prostředí (UNEP), Mezinárodní organizace práce, Mezinárodní organizace zaměstnavatelů (IOE) a Mezinárodní odborové konfederace (ITUC) z roku 2008 nazvaná „Vytvořením zelených pracovních míst k důstojné práci v udržitelném, nízkouhlíkovém světě“.

projekty, jež se pokoušejí takové struktury prosazovat, a moje zpráva tyto snahy také jednoznačně podporuje.

Požadavky na kvalifikaci

Sociálně spravedlivý přechod se musí zabývat také otázkami vzdělávání a odborné přípravy. Na jedné straně se jedná o otázku zajištění toho, aby mohl být potenciál zaměstnanosti zelenějšího hospodářství skutečně využit. Potenciál růstu lze v některých odvětvích naplnit, jen pokud budou k dispozici zaměstnanci s dostatečně vyhovujícím vzděláním či kvalifikací. Na druhé straně je nutno zajistit, že tento přechod bude příležitostí pro všechny: pro mladé i starší, pro ženy, pro osoby s dobrým postavením na trhu práce i bez něj. Dnes ještě nelze s jistotou předpovědět, jaké dovednosti v jakém rozsahu budou zapotřebí. Je však zřejmé, že musíme nabídky vzdělávání a odborné přípravy a rovněž strategie celoživotního učení v předjímaní situace zaměřit na udržitelnost a že bude třeba specializovaných programů, aby se zajistilo, že šanci ke změně dostane například i zaměstnankyně, která 30 let pracovala v uhelném hospodářství. Abychom se mohli z hlediska řízení úspěšně vyrovnat s velkou potřebou nových kvalifikací, rekvalifikací a další odborné přípravy, je nutno analyzovat, které skupiny zaměstnanců a osob hledajících práci potřebují zvláštní podporu, a naplánovat odpovídající opatření.

Sociálně spravedlivý přechod

Přechod vyžaduje vysokou míru pružnosti, v některých případech dokonce i mobilitu. Často uváděný dánský příklad ukazuje, že lidé chápou vysokou míru pružnosti na trhu práce jako příležitost, a nikoli jako riziko tehdy, pokud jim státní systémy a silná sociální partnerství poskytují sociální jistotu, a řízení kvalifikací, které předjímá budoucí vývoj, jim nabízí perspektivu. K podmínkám úspěšného přechodu k udržitelnému hospodářství patří to, aby byli zaměstnanci v potřebných fázích změny sociálně zajištěni.

25. 6. 2010

STANOVISKO HOSPODÁŘSKÉHO A MĚNOVÉHO VÝBORU

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství (2010/2010(INI))

Zpravodaj: Edward Scicluna

NÁVRHY

Hospodářský a měnový výbor vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. je toho názoru, že nynější světová ekonomická a sociální krize, která zpomalila změny ve spotřebě energie a snižování emisí uhlíku, by neměla odradit členské státy od přechodu ke konkurenceschopnému a udržitelnějšímu nízkouhlíkovému hospodářství, které bude efektivní z hlediska zdrojů, protože díky tomuto přechodu budou odolnější a méně závislé na dovozu, který je stále dražší, a budou konkurenceschopnější;
2. trvá na tom, že Evropská strategie zaměstnanosti musí zvážit ekonomické důsledky změny klimatu na evropských trzích práce, v hospodářských činnostech, jejichž účelem je přizpůsobení se takovýmto změnám, a další činnosti vyplývající ze změn politik zaměřených na zmírnění změny klimatu;
3. zdůrazňuje, že ekologicky účinné hospodářství a zelená pracovní místa mohou být podporována přesunutím daňové zátěže z pracovní síly a podniků na neobnovitelné zdroje energie a že se tím též zabrání negativním dopadům na životní prostředí;
4. zdůrazňuje, že by Komise měla využít příprav na příští víceletý finanční rámec k podpoře udržitelného pracovního trhu, a to tak, že zvláštní důraz bude klást na zelená pracovní místa;
5. žádá Eurostat, OECD a všechny statistické úřady členských států, aby zvážily restrukturalizaci statistické klasifikace ekonomických činností zavedením samostatného kódu NACE tak, aby lépe zohledňovala nová environmentální průmyslová odvětví, která jsou nyní skryta, jelikož jsou součástí běžné odvětvové klasifikace;

6. poznamenává, že dle OECD v odvětví služeb a výroby zboží zaměřené na životní prostředí mohou najít pracovní uplatnění lidé s rozmanitými dovednostmi a schopnostmi, včetně pracovníků s nízkou kvalifikací, a vyzývá Komisi, aby této zranitelné skupině věnovala zvláštní pozornost;
7. zastává názor, že s ohledem na demografický vývoj existuje v oblasti sociálních a zdravotních služeb velký potenciál rozvoje udržitelných pracovních míst, který je třeba využívat ve smyslu účinné politiky zaměstnanosti;
8. domnívá se, že politika zaměstnanosti hraje hlavní úlohu v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení, a požaduje proto ve smyslu programu „Důstojná práce“ Mezinárodní organizace práce kvalitní pracovní podmínky a odměnu za práci, která nejen zajišťuje obživu, ale také zaručuje přiměřený podíl na HDP;
9. zdůrazňuje, že přechod na ekologické hospodářství bude vyžadovat vhodné školicí a vzdělávací programy a že v některých případech budou univerzity nuceny zvážit nabídku zcela nových studijních oborů a specializací, a vyzývá členské státy, aby se bez prodlení zabývaly stávajícím rozdílem mezi dostupností pracovní síly a potřebami ekologických průmyslových odvětví;
10. vyzývá k tomu, aby účinné systémy financování a daňové pobídky pomohly malým a středním podnikům směřovat k zeleným politikám zaměstnanosti a zajištění ekologických inovací a výroby;
11. vyzývá k zapojení průmyslu do ekologických inovací, neboť podnikatelé hrají v šíření ekologických inovací velmi významnou úlohu; konstatuje v tomto ohledu, že informování podnikatelů formou prezentace nových obchodních příležitostí bude zásadní pro úspěch strategie zaměřené na rozvoj hospodářství, které bude efektivní z hlediska zdrojů, a na udržitelná průmyslová odvětví;
12. trvá na tom, že s ohledem na zrychlenou restrukturalizaci, jakožto předpokládanou reakci na světovou krizi a změnu klimatu, by po členských státech mělo být požadováno vydání pokynů, které jasně stanoví, jak se mají vlády, zaměstnavatelé a zaměstnanci přizpůsobit;
13. domnívá se, že by se mělo rozlišovat mezi omezováním znečištění, recyklací, nakládáním s odpady, hospodařením s vodními zdroji, úpravami vody, čištěním vodních zdrojů, ochranou přírody, tvorbou environmentálních technologií, výrobou obnovitelné energie a souvisejícího zařízení a environmentálním výzkumem a vývojem, přestože souhlasí s tím, že Evropská strategie zaměstnanosti by měla vymezit pojem „zelená pracovní místa“ v nejširším možném rozsahu;
14. vyjadřuje své znepokojení nad nedostatkem mobility pracovních sil na vnitřním trhu EU; zdůrazňuje, že stále ještě existují překážky bránící volnému pohybu pracovních sil z nových členských států a že přenositelnost sociálních práv je omezená;
15. vyjadřuje své znepokojení nad dlouhodobou nejistotou zaměstnání, jež se vyvinula na pracovním trhu EU během posledních dvou desetiletí, kdy zejména mladí lidé stále více pracují na krátkodobé smlouvy za horších pracovních podmínek; domnívá se, že nová pracovní místa vytvořená za těchto okolností nemohou být považována za udržitelná;

domnívá se, že je třeba se zabývat těmito strukturálními nedostatky v souvislosti s cílem, jímž je rozvíjení potenciálu ke tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	22.6.2010
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 41 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Enikő Győri, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Íñigo Méndez de Vigo, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Elena Băsescu, David Casa, Iliana Ivanova, Syed Kamall, Philippe Lamberts

8. 6. 2010

STANOVISKO VÝBORU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A BEZPEČNOST POTRAVIN

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k rozvíjení možností v oblasti zaměstnanosti v novém udržitelném hospodářství
(2010/2010(INI))

Navrhovatelka: Rovana Plumb

NÁVRHY

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že hospodářství pokrizového období je velkou příležitostí pro udržitelný růst založený na sociální spravedlnosti a ekologické účinnosti; poznamenává, že transformace evropských hospodářství znečišťujících životní prostředí na hospodářství ekologicky účinná povede k významným změnám ve výrobě, distribuci a spotřebě, s jejichž pomocí by se mělo přejít ke skutečné udržitelnosti bez ohrožení prosperity nebo pracovních míst; domnívá se, že přechod na hospodářství založené na čistých zdrojích energie je třeba považovat za příležitost k investování do udržitelného rozvoje, nikoli pouze za zátěž pro veřejné či soukromé rozpočty;
2. vyzývá Komisi k vytvoření statistických nástrojů, které by umožnily vyhodnotit čistý výsledek, pokud jde o počet pracovních míst vytvořených v rámci ekologického hospodářství;
3. domnívá se, že udržitelný rozvoj vychází z dlouhodobé vize, v níž se hospodářský růst, sociální soudržnost a ochrana životního prostředí vzájemně doplňují a podporují; upozorňuje na možnosti, které skýtá vytváření „zelených pracovních míst“ v rámci udržitelného hospodářství, a podporuje definici Mezinárodní organizace práce, podle níž se za „zelená pracovní místa“ považují všechna místa, která přispívají k udržitelnému rozvoji; poukazuje nicméně na to, že všechna pracovní místa v „zelených“ odvětvích se musí vyznačovat dobrými pracovními podmínkami;

4. konstatuje, že v roce 2009 činil počet stávajících „zelených pracovních míst“ v Evropě podle odhadů 3,4 milionu;
5. zdůrazňuje potřebu naléhavě řešit změnu klimatu s cílem omezit oteplování na 2°C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí; zastává názor, že současně uplatňovaný cíl 20% snížení emisí CO₂ do roku 2020 není v souladu s celkovým cílem, a očekává, že bude co nejdříve přijat návrh na změnu cíle na minimálně 30% snížení emisí CO₂; naléhá proto na Komisi, aby rozvíjela konkrétní politiky k zajištění přechodu na ekologické hospodářství, především pokud jde o rekvalifikace pracovníků na profese v ekologickém sektoru, pomoc poskytovanou při přechodu evropského průmyslu na ekologičtější způsoby výroby v kontextu světových trhů a podporu investic soukromého sektoru do technologií s omezenými emisemi uhlíku, které by vedly ke stimulaci inovací a vytváření nových pracovních míst;
6. zdůrazňuje, že stabilní, dlouhodobý a ambiciózní regulační rámec je předpokladem dosažení plného potenciálu zaměstnanosti v ekologickém sektoru; domnívá se, že k dosažení cílové zaměstnanosti uvedené ve strategii EU 2020, pokud jde o „zelená pracovní místa“, jsou nezbytná konkrétní právně závazná opatření zaměřená na dosažení bezpodmínečného omezení využívání přírodních zdrojů a dalších cílů v oblasti životního prostředí;
7. domnívá se, že současné a navrhované právní předpisy EU týkající se životního prostředí mají značný potenciál vytvářet nová pracovní místa v oblastech, jako je ochrana ovzduší, půdní hospodářství, vodohospodářství, energetika, veřejné služby, zemědělství, doprava, lesnictví a management životního prostředí; vyzývá členské státy, aby prováděly právní předpisy EU, které by mohly vést k novým investicím do „ekologicky přijatelných technologií“ a pracovních míst;
8. poukazuje na to, že požadavek zemědělské činnosti šetrné k životnímu prostředí by vedl k podstatnému zvýšení zaměstnanosti a příjmů v oblasti zemědělství;
9. zdůrazňuje, že je v rámci vytváření „zelených pracovních míst“ nutné podporovat biologickou rozmanitost, především při vytváření sítí Natura 2000; poukazuje na to, že ekoturistika je jedním z čelných odvětví, která vytvářejí „zelená pracovní místa“, přičemž toto odvětví vykazuje asi 20% roční růst; zdůrazňuje dále možnost vytváření pracovních míst v souvislosti s volnočasovými aktivitami spojenými s přírodou;
10. zdůrazňuje, že dotace poskytované v souvislosti s přechodem na ekologičtější způsoby dopravy ve městech by měly příznivý dopad na zaměstnanost, pokud by byly použity na veřejnou dopravu;
11. vyzývá Komisi, aby vytvořila svou definici „zelených pracovních míst“; dále vyzývá Komisi, aby upřednostňovala „zelená pracovní místa“ při rozvíjení politik v oblasti obnovitelných energií, energetické účinnosti, nakládání s odpady a jejich recyklace a renovací budov;
12. vyzývá Komisi, aby do roku 2011 navrhla strategii zahrnující legislativní i nelegislativní opatření na podporu „zelených pracovních míst“, které jsou zdrojem růstu a prosperity pro všechny; vyzývá Komisi a členské státy k začlenění politik zaměřených na přeškolení

a rekvalifikaci pracovníků pro „zelená pracovní místa“ do všech ostatních politik EU; zdůrazňuje, že do této strategie je nutné zapojit všechny typy zaměstnání, tj. vysoce kvalifikovaná zaměstnání, ale i středně nebo níže kvalifikovaná zaměstnání;

13. poznamenává, že bod 8 závěrů Rady ze dne 21. října 2009 obsahuje požadavek, aby Komise bezodkladně přistoupila k revizi dotací, které mají negativní vliv na životní prostředí a neslučují se s udržitelným rozvojem, rozdělené podle jednotlivých odvětví; žádá Komisi, aby tyto závěry bez prodlení uplatnila a zjistila, zda by bylo možné uvedené dotace přesunout v rámci rozpočtu tak, aby byly použity na podporu nových opatření spojených s udržitelným hospodářstvím;
14. vyzývá Komisi, aby do rámce pro celoživotní vzdělávání začlenila devátou klíčovou schopnost týkající se životního prostředí, změny klimatu a udržitelného rozvoje, která je ve znalostní společnosti nezbytně nutná;
15. vyzývá členské státy, aby přizpůsobily své systémy odborné přípravy a vzdělávání potřebám nového udržitelného hospodářství;
16. věří, že pokud jde o blahobyt občanů, jsou životní prostředí a sociální politika úzce propojeny, a to na místní, regionální, vnitrostátní i evropské úrovni; poukazuje na to, že organizace, které investují do ekologicky účinných postupů, pomohou vytvořit lepší pracovní prostředí pro zaměstnance a mohou být následně mnohem produktivnější; vyzývá členské státy, aby podporovaly Evropský systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a všem hospodářským odvětvím doporučovaly, aby usilovaly o úspěšné začlenění do tohoto systému;
17. připomíná, že veřejné zakázky představují značnou část trhu a mohly by být významným motivačním prvkem k přechodu na hospodářství, které je šetrnější k životnímu prostředí; vyzývá proto, aby se při zadávání veřejných zakázek požadovalo dodržování přísných ekologických norem;
18. je přesvědčen, že zavedení technologií, které účinně využívají zdroje a jsou šetrné k životnímu prostředí, nebude stačit k dosažení udržitelného rozvoje, bude-li vyšší produktivita kompenzována vyššími příjmy; kromě toho se domnívá, že z ekologického hlediska je místo na vyplácení vyšších mezd a stále vyšší spotřebu rozumnější směřovat zisky dosažené v důsledku vyšší produktivity na prodloužení pracovního volna a zkrácení pracovní doby;
19. naléhavě vyzývá členské státy, aby si při řešení problémů souvisejících s ekonomickým, sociálním a environmentálním dopadem změny klimatu vyměňovaly zkušenosti a osvědčené postupy, pokud jde o možnosti zaměstnání;
20. domnívá se, že k měření dopadu politiky v oblasti životního prostředí a změny klimatu na čistý výsledek, pokud jde o počet vytvořených pracovních míst, je zapotřebí mnohem širší výzkum; vyzývá Komisi, aby stanovila tuto oblast jako prioritní pro 8. rámcový program;
21. domnívá se, že je potřeba se více snažit o internalizaci vnějších nákladů; vyzývá Komisi, aby ke správnému přisouzení nákladů a k zajištění toho, aby se zjištěné výsledky odrazily v budoucích politických návrzích, využívala stávající politické nástroje, příp. vypracovala

nástroje nové;

22. vyzývá Komisi a členské státy, aby zahájily informační kampaně a veřejnou osvětu zaměřené na rozvoj „zelených pracovních míst“ v udržitelném hospodářství;
23. je si vědom toho, že nevládní organizace a odbory hrají důležitou úlohu při rozvoji potenciálu tvorby zelených pracovních míst, pokud jde o přispění k rozhodovacímu procesu zaměstnavatelů a o zvyšování informovanosti veřejnosti v této oblasti;

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	2.6.2010
Výsledek závěrečného hlasování	+: 53 -: 1 0: 1
Členové přítomní při závěrečném hlasování	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Christofer Fjellner, Gaston Franco, Mairead McGuinness, Rovana Plumb, Bart Staes, Kathleen Van Brempt, Anna Záborská

24. 6. 2010

STANOVISKO VÝBORU PRO PRŮMYSL, VÝZKUM A ENERGETIKU

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství (2010/2010(INI))

Navrhovatelka: Ilda Figueiredo

NÁVRHY

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. prosince 2007 o zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi (KOM(2007)0799),
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU¹ ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (přepracované znění),
 - s ohledem na závěry Rady ze dne 22. a 23. listopadu 2007 o vědeckých informacích v digitálním věku: přístup, šíření a uchovávání,
- A. vzhledem k tomu, že hospodářská a finanční krize měla závažný dopad na veřejné rozpočty jednotlivých států,
- B. vzhledem k tomu, že podle údajů v zelené knize o demografických změnách (KOM(2005)0094) klesne v EU v letech 2005 až 2030 počet osob v pracujícím věku o 20,8 milionu (6,8 %), a vzhledem k tomu, že počet lidí starších 60 let se nyní zvyšuje dvakrát rychleji než před rokem 2007 – o přibližně dva miliony každý rok ve srovnání s jedním milionem dříve,
1. domnívá se, že nové udržitelné hospodářství v EU musí zajistit vyvážený hospodářský a sociální rozvoj; požaduje ambiciózní, udržitelnou průmyslovou politiku s důrazem na efektivní využívání zdrojů; zdůrazňuje, že ekologické hospodářství musí nabízet perspektivy slušných a dobře placených pracovních míst s důrazem na ochranu životního

¹ Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13.

prostředí;

2. domnívá se, že je nezbytné provádět ambiciózní, věrohodné, předvídatelné a stabilní politiky, zejména v oblasti energetiky a klimatu; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby mobilizovaly zdroje za účelem splnění dvojího cíle: vypořádání se se změnou klimatu a vytváření pracovních míst a růstu při dodržování zásad řádného rozpočtového řízení; zdůrazňuje proto, že je důležité, aby byl evropský cíl snížit do roku 2020 spotřebu energie o 20 % závazný, a znovu opakuje, že podporuje závazek Rady snížit do roku 2050 evropské emise skleníkových plynů o 80–95 %;
3. domnívá se však, že je přehlížena skutečnost, že členské státy EU čelí řadě společných problémů, při jejichž řešení mají smysl pouze společné evropské iniciativy;
4. zdůrazňuje, že potřeba rozvíjet potenciál kvalitních pracovních příležitostí, který skýtá nové udržitelné hospodářství, znamená nutnost zaměřit inovace na nalezení řešení hlavních výzev stojících před společnostmi, včetně nezaměstnanosti a chudoby, změny klimatu, stárnutí obyvatelstva a nedostatku zdrojů; upozorňuje na význam průmyslové a výzkumné politiky založené na otevřených inovacích a uskupeních za účelem podpory sdílení vědomostí různých veřejných a soukromých hospodářských subjektů a stimulování inovací;
5. zdůrazňuje, že je důležité zavést jednotnou strategii EU, jež by zahrnovala ekologické inovace a byla by zaměřena jak na snižování znečištění, tak na efektivní využívání zdrojů ve výrobních postupech; za tímto účelem vyzývá Komisi, aby vyvinula evropskou technologickou platformu pro průmyslová odvětví nenáročná na zdroje;
6. vyzývá Komisi a členské státy, aby pokročily v reformě finančních nástrojů s cílem učinit tyto nástroje ekologičtější a dlouhodoběji zaměřené, aby přilákaly soukromé investice a vytvořily více lepších pracovních míst majících perspektivu do budoucna;
7. zdůrazňuje, že uvážlivé používání mechanismů a nástrojů financování a dodržování pokynů v oblasti veřejného pořádku může napomoci k získání značného objemu dalších finančních prostředků ze soukromého sektoru, jež podpoří investice a vytvoří nová pracovní místa;
8. je přesvědčen, že je klíčové, aby měly rámce Společenství pro výzkum a vývoj zajištěn vhodný a dostačující rozpočet s cílem poskytovat podporu veřejnému i soukromému výzkumu a uveřejňovat jeho výsledky přístupnou a nebyrokratickou formou za účelem podpory inovací u mikropodniků a MSP, zejména v oblastech energetické účinnosti, energetické infrastruktury, využívání nových a obnovitelných zdrojů energie a nízkouhlíkových výrobních postupů, recyklace a účinného využívání zdrojů a v kontextu vytváření slušných a dobře placených pracovních míst zaručujících práva zaměstnanců; znovu opakuje, že je třeba dosáhnout cíle 3 % investic do výzkumu a vývoje, jenž zajistí, aby výzkum v evropském hospodářství vytvářel přidanou hodnotu, která může mít pozitivní vliv na udržení vysoce kvalifikovaných pracovníků v EU;
9. zdůrazňuje, že MSP a mikropodniky hrají v rozvoji udržitelného hospodářství klíčovou roli; lituje toho, že mohou při předvídání nových hospodářských trendů narážet na problémy; vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby těmto společnostem pomohly

identifikovat oblasti potenciálního rozvoje spojeného s udržitelným hospodářstvím, zejména v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a úspor energie, umožnily jim snazší přístup k mikroúvěrům, např. z evropského nástroje mikrofinancování Progress, a poskytly jim řádné informace o tom, jak se na tento nástroj obracet;

10. poukazuje na to, že nezbytného hospodářského růstu a výsledných nových pracovních míst v hospodářství založeném na inovacích nelze dosáhnout, pokud evropští výzkumní pracovníci a podniky nebudou moci přeměnit výsledky svého výzkumu v komerční produkty; odkazuje na srovnávací tabulku inovací vypracovanou Komisí, která ukazuje rozdíl v inovacích oproti USA ve výši 30 % a oproti Japonsku ve výši 40 %;
11. vyzývá Komisi, aby více spolupracovala s členskými státy na vypracovávání střednědobých a dlouhodobých předpovědí týkajících se kvalifikací požadovaných pracovním trhem a na podpoře partnerství mezi vysokými školami a podnikatelským sektorem s cílem usnadnit mladým lidem začleňování na trh práce a napomáhat při vytváření společnosti založené na znalostech, rozvoji aplikovaného výzkumu a zlepšení perspektiv absolventů na pracovním trhu;
12. je si vědom skutečnosti, že unijní, vnitrostátní a regionální programy financování jsou i nadále velmi nekoordinované, a zdůrazňuje proto potřebu dosáhnout mezi jednotlivými programy lepší víceúrovňové koordinace a poskytovat podporu větší součinnosti různých společných politik, jež využívají strukturální a zemědělské fondy a fondy pro rozvoj venkova, rámcový program pro výzkum a rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace, s cílem dosáhnout udržitelného hospodářství účinně využívajícího zdroje; je přesvědčen, že co se týče financování v rámci společné zemědělské politiky, je třeba dále zvážit větší posun od mechanismů přímé podpory k rozvoji venkova a ekologicky udržitelného zemědělství;
13. upozorňuje, že přechod k novému udržitelnému hospodářství je komplexním jevem, který vyžaduje, aby byla zvláštní pozornost věnována osobám postiženým deindustrializací, a to zavedením odpovídající finanční podpory a mechanismů a integrovaných zásahů, jež budou zaměřeny na udržitelný rozvoj a hospodářství více založené na inovacích, které bude schopné vytvářet slušná a dobře placená pracovní místa zaručující práva zaměstnanců a snižovat sociální nerovnosti i asymetrie mezi jednotlivými regiony; při plnění těchto cílů přikládá význam sociálním partnerům;
14. domnívá se, že demografické problémy vyžadují širší strategii spojující vytváření pracovních míst a naplňování nových a utvářejících se potřeb na evropském trhu práce; domnívá se, že v tomto ohledu je třeba dosáhnout dalšího pokroku ve zlepšování mobility pracovníků v EU, včetně výzkumných pracovníků a dalších profesionálů, s cílem dosáhnout Evropy bez překážek v rámci vnitřního trhu EU;
15. vyzývá Komisi, aby členské státy požádala o přehodnocení přechodných ustanovení, která upravují přístup na jejich pracovní trhy, coby prostředek k udržení zaměstnanosti v EU v době celosvětové hospodářské krize;
16. poukazuje na skutečnost, že energetická účinnost a efektivní využívání zdrojů budou v budoucnu představovat rozhodující konkurenční výhodu; zdůrazňuje, že zvolení energetické účinnosti nejen napomůže posílení průmyslové diverzifikace a snížení emisí

skleníkových plynů, ale může být zároveň sociálním přínosem a vytvořit ve velkém rozsahu pracovní místa zaručující práva zaměstnanců, která členskými státy napomohou překonat stávající hospodářskou krizi a zahájit udržitelný hospodářský růst; vyzývá Komisi a členské státy, aby při vypracování svých energetických strategií zvažovaly podíl lidské práce v jednotlivých odvětvích;

17. domnívá se, že přechod k novému udržitelnému hospodářství a změny ve výrobních postupech jednotlivých společností či odvětví by měly být doplněny o odpovídající odbornou přípravu, zejména přípravu mladých lidí na zaměstnání, a o programy celoživotního vzdělávání, zejména zranitelnější skupiny osob starších 50ti let, a že splnění těchto bodů rovněž povede k vytvoření nových pracovních míst; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby zlepšily poskytování této odborné přípravy a programů; zdůrazňuje význam posíleného dialogu v případech, kdy jsou potřebné sociální změny, s cílem přizpůsobit se novému udržitelnému hospodářství, a to zejména v rámci společností, jejichž činnost je založena na fosilních palivech; vyzývá Komisi, členské státy a sociální partnery, aby zajistili, že se tento dialog uskuteční, s cílem zaručit spravedlnost ekologické transformace;
18. vyzývá ke spolupráci mezi členskými státy v boji proti nehlášenému zaměstnávání, jelikož šedá ekonomika je problémem v celé Evropě; domnívá se, že opatření proti nehlášenému zaměstnávání by měla být posílena na úrovni členských států i EU;
19. vyzývá Komisi, aby vypracovala pokyny v oblasti zaměstnanosti, které aktivně podpoří větší zaměstnávání pracovníků mladších 25 let a starších 50 let a budou věnovat odpovídající pozornost specifickým problémům mladých a starších lidí;
20. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby začaly řešit již existující rozdíl v kvalifikacích mezi dostupnou pracovní silou a potřebami nových udržitelných průmyslových odvětví; v tomto ohledu zdůrazňuje, že je důležité dotovat učňovské vzdělávání mladých lidí, jež je způsobem přechodu od vzdělávání k profesionálnímu životu; dále vyzývá členské státy, aby poskytovaly pobídky zaměstnavatelům, kteří nabízejí osobám s nízkou nebo chybějící kvalifikací odbornou přípravu a příležitosti k získání praktických zkušeností přímo na pracovišti; na závěr zdůrazňuje, že by v EU a v rámci vnitrostátních politik měla být důrazně podporována počítačová gramotnost a způsobilost všech občanů EU, neboť se jedná o klíčové dovednosti, které podporují sociální začlenění a zlepšují konkurenceschopnost evropské pracovní síly;
21. zdůrazňuje zásadní roli veřejného sektoru pro vytváření pracovních míst zaručujících práva zaměstnanců, neboť jde například, přijímá progresivní standardy pro zadávání veřejných zakázek a poskytuje pobídky a informace, především pak v oblasti energetiky, výstavby infrastruktury a zařízení, dopravy a komunikací; vyzývá Komisi a členské státy, aby zejména při zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi podporovaly zařazení ekologických a sociálních standardů a také doložky o využití místních výrobních vstupů a podniky fungující v udržitelném hospodářství podporujícím začlenění, zejména MSP;
22. trvá také na důležitosti soukromých investic a zdůrazňuje, že potřeby financování lze pokrýt pouze soukromými investicemi; poukazuje na velké rozdíly v tom, kolik do výzkumu a vývoje investují soukromé společnosti, jejichž investice se pohybují od 5–7 % zisků v odvětví informačních a komunikačních technologií a farmaceutickém průmyslu po

zhruba 1 % u energetických společností; vyzývá EU, aby vytvořila správné rámcové podmínky, a poskytla tak podnikům investiční pobídky;

23. znovu vyzývá Komisi a členské státy, aby využily úspěchu fondu pro obnovu a vytvořily novou iniciativu Společenství pro obnovu a přechod k udržitelnému hospodářství, jejíž součástí budou pilotní projekty;
24. konstatuje, že v rámci EU je třeba vyvinout další úsilí k zajištění účinné harmonizace minimálních požadavků na organizaci pracovní doby v souvislosti se zdravím a bezpečností pracovníků;
25. vyzývá Komisi a členské státy, aby vyvinuly zvláštní nástroj podpory pro ty, kteří pracovali ve veřejném sektoru a přišli o práci v důsledku hospodářské a finanční krize, jenž by byl podobný Evropskému fondu pro přizpůsobení se globalizaci určenému podnikům v EU, které negativně poznamenala globalizace nebo hospodářská krize.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	24.6.2010
Výsledek konečného hlasování	+: 49 -: 4 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Edit Herczog, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Ilda Figueiredo, Andrzej Grzyb, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Vladko Todorov Panayotov, Markus Pieper, Mario Pirillo, Vladimír Remek, Frédérique Ries, Hermann Winkler
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Izaskun Bilbao Barandica, Jan Zahradil

24. 6. 2010

STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství (2010/2010(INI))

Navrhovatelka: Kerstin Westphal

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci, jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že pro rozvíjení potenciálu tvorby nových pracovních příležitostí má v novém udržitelném hospodářství rozhodující úlohu politika soudržnosti EU, protože napomáhá odstraňovat regionální rozdíly a podporovat hospodářství s cílem dosáhnout plné zaměstnanosti; upozorňuje na roli regionálních a místních orgánů při prosazování udržitelného hospodářství, zdůrazňuje, že regiony by měly využívat evropské strukturální fondy a Fond soudržnosti pro iniciativy na vytváření nových, udržitelných a trvalých pracovních míst a zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy využívaly Evropský sociální fond k investování do dovedností, zaměstnanosti, odborné přípravy a rekvalifikací s cílem vytvořit větší počet pracovních míst a zlepšit jejich kvalitu prostřednictvím národních, regionálních a místních projektů; věří, že profesní zkušenosti starších lidí mohou rovněž napomoci těmto iniciativám, vzhledem ke skutečnosti, že se zvyšuje podíl starších osob v populaci EU; doporučuje, aby regionální a místní orgány udržovaly odpovídající a trvalé kontakty s podnikatelským prostředím, zaměstnaneckými organizacemi, odborovými svazy a nevládními organizacemi s cílem předpovídat střednědobé a dlouhodobé potřeby pracovního trhu;
2. zdůrazňuje v této souvislosti význam konceptu integrovaného rozvoje měst a skutečnost, že udržitelná revitalizace znevýhodněných městských oblastí by mohla být zdrojem inspirace; domnívá se, že předpokladem pro výše uvedené je jasný politický rámec včetně zachování podpory městského rozměru ve strukturálních fondech;
3. zdůrazňuje, že v souvislosti se stávající hospodářskou krizí a s ohledem na problémy spojenými se změnou klimatu je nanejvýše důležité podporovat rozvoj ekologického

hospodářství; poukazuje na skutečnost, že místní a regionální orgány hrají klíčovou roli na cestě k udržitelnějšímu hospodářství, zejména díky tomu, že jsou schopny posílit vztahy mezi vzdělávacími institucemi, středisky odborné přípravy a výzkumnými centry a MSP; zdůrazňuje, že v této souvislosti představuje politika soudržnosti EU klíčový nástroj, který může prostřednictvím inteligentní energetické politiky pomoci nejen v boji se změnou klimatu, ale zároveň občanům nabízí perspektivu nových ekonomických a pracovních příležitostí;

4. poukazuje na skutečnost, že jednotlivé evropské regiony jsou různě postiženy změnou klimatu a že podle studie Komise¹ jsou změnou klimatu zasaženy zejména regiony jižní a východní Evropy, kde žije více než jedna třetina obyvatel Evropské unie, že změna klimatu nejvíce postihuje nejvíce zranitelné skupiny obyvatel a že důsledkem může být prohloubení regionálních a sociálních rozdílů;
5. uznává, že místní a regionální orgány hrají důležitou úlohu při vzdělávání, které je základem k získání dalších dovedností zaměřených na budoucnost, a to i prostřednictvím celoživotního vzdělávání a rekvalifikace; zdůrazňuje, že rámcové podmínky pro vzdělávání a odbornou přípravu mladých lidí, včetně těch, kteří opustí školu bez dosažení příslušné kvalifikace, v mnoha státech stanovují regionální a místní orgány; vybízí proto regiony, aby využívaly strukturální fondy k budování vzdělávacích infrastruktur, zejména ve znevýhodněných městských oblastech a regionech, a aby prostřednictvím této podpory umožnily vytvořit komplexní a inkluzivní vzdělávací systémy; poukazuje na významný potenciál (na úrovni vzdělávání a odborné přípravy), který se nabízí v rámci spolupráce mezi místními a regionálními orgány a firmami a sdruženími, pokud jde o vytváření udržitelných pracovních míst v oblastech místní veřejné dopravy, městské mobility, vzdělávání, výzkumu a vývoje a pokud jde o zdůraznění hlediska rovných příležitostí;
6. zdůrazňuje význam Evropského fondu pro regionální rozvoj pro vytváření skupin na regionální úrovni prostřednictvím propojení výzkumu, inovací a infrastruktury na místní úrovni v rámci nových technologií, jako např. obnovitelné energie nebo energetické účinnosti; dále zdůrazňuje, že zejména v městských oblastech mají regionální a místní orgány nejlepší postavení a nejvíce možností pro vytvoření podmínek nezbytných pro rozvoj skupin inovativních podniků; zdůrazňuje, že vytváření těchto skupin může být rozhodujícím podnětem pro místní hospodářský rozvoj a může vytvořit nová pracovní místa v regionech;
7. je si vědom skutečnosti, že unijní, vnitrostátní a regionální programy financování jsou i nadále velmi nekoordinované, a s ohledem na splnění cílů strategie Evropa 2020 proto zdůrazňuje, že je potřeba dosáhnout lepší koordinace mezi jednotlivými programy na více úrovních a podporovat soulad různých společných politik prostřednictvím strukturálních fondů a fondů pro rozvoj zemědělství a venkova, rámcového programu pro výzkum a rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace;
8. zdůrazňuje přínos celoživotního vzdělávání a vyzývá členské státy, aby důkladně

¹ Pracovní dokument útvaru Komise s názvem „Regions 2020 – An Assessment of Future Challenges for EU Regions“ z listopadu 2008, dostupný na následující adrese:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/working/regions2020/pdf/regions2020_en.pdf.

zmapovaly místní potenciál s cílem zorganizovat odborné vzdělávání, které by reagovalo na poptávku a které by propojilo dostupné zdroje s aktuálními potřebami, a s cílem obnovit prestiž středního odborného vzdělávání zajištěním výuky na vysoké úrovni zejména v regionech, kde místní potenciál a tradiční oblasti pracovní činnosti vyžadují specifické dovednosti a plně rozvinuté znalosti; vyzývá Komisi, aby členským státům poskytla dostatečnou technickou podporu při mapování místních potřeb, a konstatuje, že střední odborné školy na vysoké úrovni mohou přispět k postupnému snížení nezaměstnanosti absolventů škol a k udržitelné zaměstnanosti;

9. zdůrazňuje, že MSP hrají klíčovou úlohu při podpoře inovací v Evropě; vyzývá soukromý i veřejný sektor, aby využil Evropský sociální fond k podpoře podnikatelského ducha a schopností mezi mladými lidmi a k poskytování profesního poradenství osobám, které čelí nezaměstnanosti;
10. zdůrazňuje význam geografické mobility zaměstnanců zaručené Smlouvami; uznává, že zlepšení mobility díky kvalitní místní veřejné dopravě zlepší přístup k pracovním příležitostem a že výsledný multiplikační efekt je zvláště důležitý v příhraničních regionech s vysokou mírou nezaměstnanosti; vybízí proto regiony, místní a regionální samosprávy, orgány a nevládní organizace v příhraničních oblastech, aby využívaly prostředky ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti na opatření v oblasti infrastruktury prováděná v rámci vnitrostátních a meziregionálních programů spolupráce a současně z Evropského sociálního fondu na vytvoření lepších vzdělávacích a pracovních příležitostí pro mladé lidi na venkově;
11. zdůrazňuje význam opatření na podporu růstu a zaměstnanosti na venkově, která by zastavila vylidňování venkova;
12. vyzývá příslušné orgány členských států a Komisi, aby více dbaly na udržitelnost spolufinancovaných opatření, jak stanoví nařízení Rady (ES) 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti¹; naléhavě vyzývá příslušné orgány, aby zajistily, aby finanční prostředky ze strukturálních fondů zůstaly dlouhodobě vázány a aby byly poskytovány pouze tehdy, pokud je zajištěna stálost operací, jak stanoví článek 57 uvedeného nařízení; vyzývá příslušné orgány, aby použily odpovídající mechanismy sankcí k zastavení neoprávněného využívání subvencí (subsidy-shopping);
13. opakuje svou podporu pilotnímu projektu „ERASMUS pro místní a regionální volené zástupce“, který může napomoci místním a regionálním orgánům při výměně osvědčených postupů a navíc může mít multiplikační efekt v oblasti politiky trhu práce; zdůrazňuje, že je třeba upřesnit okolnosti týkající se provádění projektu a úzce spolupracovat s Výborem regionů a organizacemi zastupujícími síť regionů; vyzývá Komisi, aby urychlila provádění tohoto pilotního projektu; vybízí proto Komisi, aby uvedenou myšlenku podpořila založením „akademie pro místní zástupce“;
14. doporučuje, aby regionální orgány v zájmu vytváření nových pracovních míst v udržitelném hospodářství přijaly strategie rozvoje, které by byly v souladu s cíli strategie EU 2020.

¹ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	21.6.2010
Výsledek konečného hlasování	+: 40 -: 2 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Catherine Bearder, Jean-Paul Besset, Victor Boştinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Ian Hudghton, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Jens Geier, Catherine Grèze, Andrey Kovatchev, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Richard Seeber, Dimitar Stoyanov
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Marian Harkin, Stanimir Ilchev, Alexandra Thein

24. 6. 2010

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

o rozvíjení potenciálu k tvorbě pracovních příležitostí v novém udržitelném hospodářství (2010/2010(INI))

Navrhovatelka: Britta Thomsen

NÁVRHY

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že přechod k novému udržitelnému hospodářství by neměl být využíván jako záminka k omezení financování některých opatření v oblasti rovnosti žen a mužů, ale měl by být naopak chápán jako jedinečná příležitost ke zvýšení účasti žen na trhu práce v EU, což je základní podmínka pro zajištění udržitelného rozvoje a splnění požadavků ekologické transformace ve stárnoucí společnosti,
- B. vzhledem k tomu, že přechod k nové udržitelné ekonomice by neměl sloužit za záminku k vyloučení nejzranitelnějších a nejméně kvalifikovaných pracovníků z trhu práce; whereas, therefore, there is a need to avoid the 'cream-skimming' effect of which the least qualified workers would be the first victims,
- C. vzhledem k tomu, že podle nedávných studií přináší přítomnost žen na všech úrovních odpovědnosti podnikům přidanou hodnotu, zejména pokud jde o jejich ekonomickou výkonnost,
- D. vzhledem k tomu, že většinu vysokoškolských diplomů v EU získávají ženy, které převažují ve studiu obchodu, správy a práva, ale že jsou i nadále v menšině na odpovědných pozicích v podnicích a v orgánech veřejné správy,
- E. vzhledem k tomu, že zejména kvůli sexistickým stereotypům ve výchově a ve společnosti jsou ženy nedostatečně zastoupeny v oblastech nesprávně považovaných za „mužské“, jako je informatika, inženýrství, fyzika a technické vědy, například mechanika a stavitelství,

- F. vzhledem k tomu, že nová ekonomika je zasazena do stárnoucí společnosti se snižující se pracovní silou, je nutné přitáhnout více žen k výkonu placeného zaměstnání přízpůsobením organizace práce a přípravou zaměstnanců ve všech odvětvích na rozmanitější pracovní síly,
1. zdůrazňuje, že pouze zvýšením účasti žen na evropském trhu práce budeme moci plně využít potenciál růstu a potenciál pracovních příležitostí v nové ekonomice, protože snížení rozdílu mezi mírou zaměstnanosti mužů a žen je zodpovědné za polovinu zvýšení celkové míry zaměstnanosti v Evropě a čtvrtinu ročního hospodářského růstu od roku 1995;
 2. zdůrazňuje, že je důležité zaměřit se na rovnost žen a mužů v rámci přechodu na nový udržitelný typ hospodářství, neboť u žen je vzhledem k nestálým pracovním podmínkám a k setrvalému rozdílu v odměňování žen a mužů vyšší pravděpodobnost, že jejich postavení na trhu práce bude nejisté; uznává, že ženy musí mít možnost zvolit si typ práce, pokud se rozhodnout pracovat; vyzývá k zavádění politik v oblasti trhu práce na úrovni členských států, které by se zabývaly genderovým rozměrem a doprovázely by je programy, které by ženy emancipovaly a dávaly jim důvěru; připomíná, že je toho možné dosáhnout větším vzděláváním dívek a žen v tradičně „mužských“ předmětech;
 3. domnívá se, že s ohledem na to, že genderová segregace v zaměstnání, kdy se hodnota práce a mzda mění podle toho, zda se jedná o převážně mužské nebo převážně ženské zaměstnání, je hlavním zdrojem nerovnosti, by „zelená“ zaměstnání mohla být mechanismem pro lepší odměňování práce žen s cílem zajistit pracujícím ženám zlepšení sociálního postavení, a tedy i způsobem řešení otázky nerovného postavení žen a mužů a rozdílu v jejich odměňování;
 4. vyzývá k tomu, aby byla přijata iniciativa EU s cílem zvýšit povědomí zaměstnavatelů, zejména v odvětvích s tradiční převahou mužů, o tom, že je třeba a je výhodné ve stárnoucí společnosti využívat různorodější pracovní sílu, a poskytnout těmto zaměstnavatelům nástroje, aby se na tuto větší rozmanitost mohli připravit;
 5. vyzdvihuje skutečnost, že „zelená pracovní místa“ mají potenciál stát se klíčovou oblastí růstu budoucího trhu práce v Evropě, že dnes více než 20 milionů pracovních míst v Evropské unii lze považovat za „zelená“ a že na základě nejnovějších zjištění existuje např. v odvětví obnovitelné energie potenciál pro zdvojnásobení počtu pracovních míst do roku 2020 až na 2,8 milionu; vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby zajistily, že z tohoto růstu budou stejným dílem těžit i ženy;
 6. poukazuje na to, že investice do sociální infrastruktury jsou příležitostí modernizovat Evropu a podpořit rovnost žen a mužů a že tyto investice lze považovat za strategii souběžnou s investicemi do zelených technologií, které modernizují fyzickou infrastrukturu; domnívá se, že rovnost žen a mužů by proto měla být politickou prioritou a základním nástrojem;
 7. upozorňuje na skutečnost, že je třeba odstranit překážky, jež ženám v současnosti brání v zahájení podnikatelské činnosti – ženy tvoří pouze 30 % podnikatelů a jen málo žen je samostatně výdělečně činných – a to tím spíše, že úloha podnikatelů je pro produktivitu a růst v udržitelném hospodářském modelu klíčová;

8. žádá členské státy, aby přijaly účinná opatření, zejména legislativní cestou, na podporu vyvážené přítomnosti žen a mužů na odpovědných místech v podnicích a v politických orgánech; vítá rozhodnutí norské vlády zavést minimální zastoupení obou pohlaví ve výši 40% ve správních radách soukromých společností a podniků s veřejnou účastí;
9. zdůrazňuje, že má-li být odstraněna genderová segregace na trhu práce, cílené úsilí o zajištění přístupu žen k vzdělání na všech úrovních pomocí boje se sexistickými stereotypy a o poskytování celoživotního vzdělávání je zásadní; vyzývá k poskytování vhodného odborného vzdělání, které by umožnilo zabránit nepřiměřeně nízkému zastoupení pracovnic v „zelených“ zaměstnáních, přičemž je třeba mít na paměti, že masivní neúčast žen v oblasti vědy a techniky by omezovala další růst a udržitelnost v Evropě a ponechávala by mnoho talentovaných a kvalifikovaných mladých žen mimo oblast zaměstnanosti a ekonomických jistot;
10. vyzývá členské státy, aby vytvářely politiky rovných pracovních příležitostí a přijímaly pracovní praktiky příznivé pro rodinu jako základní podmínku pro udržitelný růst z hospodářského hlediska i z hlediska ochrany životního prostředí;
11. vyzývá k tomu, aby byla přijata zvláštní iniciativa EU, která by lákala dívky do povolání v oblasti matematiky, informatiky, přírodních věd a technologií a bojovala by se stereotypy, které dosud ovládají tyto profese; zdůrazňuje klíčovou úlohu sdělovacích prostředků a vzdělání pro boj s těmito stereotypy;
12. zdůrazňuje, že s cílem zajistit rovnou účast na odborné přípravě v zaměstnání a na celoživotním učení by měl být brán větší ohled na to, aby muži a ženy mohli plnit své rodinné úlohy a pečovatelské povinnosti; vyzývá EU a členské státy, aby zavedly dostupné, pružné a kvalitní možnosti, jak zajistit péči o dítě;
13. zdůrazňuje, že je vhodné orientovat dívky při přechodu ze školy do zaměstnání do oblastí v nichž jsou nedostatečně zastoupeny, a podporovat toto úsilí pomocí společného plánování škol, vysokých škol, školících agentur a/nebo školících společností, tak aby mohly tyto dívky získat specifické znalosti a dovednosti, a to i na pokročilé a specializované úrovni, prostřednictvím pracovní zkušenosti spíše na pravidelném než příležitostném základě a s perspektivou plnohodnotného zaměstnání;
14. vyzývá EU a členské státy, aby v rámci programů Evropského sociálního fondu (ESF) upřednostňovaly „zelená“ pracovní místa pro ženy, zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že ESF financuje projekty odborné přípravy např. v oblasti udržitelných zdrojů energie či ekoturistiky; zdůrazňuje, že má-li být zvýšena míra účasti žen na projektech podporovaných ESF, která je v současnosti nižší než 10 %, je třeba věnovat řešení tohoto problému větší úsilí; vyzývá k zavedení genderového rozpočtování do ESF i do plánů obnovy a programů strukturálního přizpůsobení, aby bylo zajištěno, že tyto programy budou rovnou měrou přitahovat a začleňovat ženy;
15. zdůrazňuje, že institucionální úsilí na podporu vytváření pracovních míst v nové udržitelné ekonomice se mělo soustřeďovat také na zvyšování odborné kvalifikace nejchudších pracovníků, kteří rovněž přispívají k dynamice trhu práce;
16. žádá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost nejchudším občanům, zejména ženám,

které v každodenním životě zakoušejí extrémní chudobu, a jejichž integrace do trhu práce vyžaduje specifická doprovodná opatření;

17. vyzývá EU a vnitrostátní orgány, aby spolu s podniky a sociálními partnery věnovaly zvláštní pozornost začleňování žen z marginalizovaných komunit, např. romských žen;
18. vyzývá EU a vnitrostátní orgány, aby se zabývaly problematikou nové udržitelné ekonomiky v evropských tématických rocích, jako je Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010), Evropský rok dobrovolnictví (2011) či návrh Evropského roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity (2012), s cílem upozornit na dopady posílení různých odvětvových politik;
19. zdůrazňuje, že je třeba zvýšit účast žen v odborových svazech činných mezi zaměstnanci netradičních odvětví, neboť ochrana práv žen, jako je právo na rovnou odměnu za práci, na mateřskou dovolenou, spravedlivou pracovní dobu a nediskriminační pracovní prostředí, je rozhodující, mají-li být pracovní místa v novém hospodářství sociálně udržitelná;
20. vyzývá členské státy, aby uložily povinnost soukromým i státním podnikům vypracovat plány na podporu rovnosti mužů a žen a systém podávání zpráv o dosaženém pokroku.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	23.6.2010
Výsledek konečného hlasování	+: 30 -: 1 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Jolanta Emilia Hibner, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Philippe Juvin, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Barbara Matera, Antonia Parvanova, Frédérique Ries, Raül Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Christa Klaß, Elisabeth Morin-Chartier, Mariya Nedelcheva, Chrysoula Paliadeli
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Julie Girling, Gesine Meissner

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	14.7.2010
Výsledek konečného hlasování	+: 43 -: 1 0: 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bannahmias, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Milan Cabrnock, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Thomas Händel, Marian Harkin, Roger Helmer, Vincenzo Iovine, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Françoise Castex, Jelko Kacin, Ria Oomen-Ruijten, Antigoni Papadopoulou, Csaba Sógor, Emilie Turunen